

ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΣΧΟΛΗ: ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ: ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΜΟΝΑΔΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
(Κ.Υ.Ε.) ΣΤΗΝ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ ΤΟΥ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ
ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ
Κ.Υ.Ε. ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ.

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΣ: Γιανναράκης Ανδρέας

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ: κ. Θελερίτη Μαρία

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

4

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

- 1.1. ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ - ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ 7
- 1.2. Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ 12
- 1.3. Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ 15

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

- 2.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ - Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ 18
- 2.2. ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ 19
- 2.3. ΓΕΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ 24

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

- 3.1. ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΤΟΜΕΩΝ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ 28
- 3.2. ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΝΕΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ 31
- 3.3. ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΝΕΩΝ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΩΝ	34
3.4. ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΩΣ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΑΥΞΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ	37

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΔΟΜΕΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ - ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ	
4.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	42
4.2. ΔΟΜΕΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ - ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ	42
4.3. ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (Κ.Ε.Τ.Α.)	45
4.3.1. Γενικά	45
4.3.2. Αντικείμενο	45
4.4. ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΕΠΕΝΔΥΤΩΝ (Κ.Υ.Ε.)	47
4.4.1. Γενικά	47
4.4.2. Αντικείμενο - στόχος	47
4.4.3. Χρηματοδότηση - διάρκεια λειτουργίας	48
4.4.4. Στελέχωση - ανθρώπινο δυναμικό	48

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΤΟ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΠΡΟΦΙΛ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	
5.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	51
5.2. ΤΟΜΕΑΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ	52
5.3. ΟΙ ΑΞΟΝΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ	57

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΕΠΕΝΔΥΤΩΝ (Κ.Υ.Ε.) ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	
6.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	62
6.2. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ - ΣΤΟΧΟΣ	62
6.3. ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ	63
6.4. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ	64

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

7.1. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

68

7.2. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

69

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με δεδομένο ότι η επιχειρηματικότητα αποτελεί έναν από τους κυριότερους συντελεστές βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας και κατά συνέπεια της οικονομικής ανάπτυξης, της απασχόλησης και της κοινωνικής ευημερίας, η πολιτεία καλείται να εντοπίσει και να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που εμποδίζουν την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας.

- *Η ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑ*
- *Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΚΛΑΔΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ*
- *Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ*
- *ΟΙ ΕΥΝΟΪΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗ*
- *Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΕΠΕΝΔΥΤΩΝ ΚΑΙ*
- *Η ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ*

είναι τα ζητήματα στα οποία πρέπει άμεσα να δοθούν απαντήσεις, οι οποίες με τη σειρά τους θα συμβάλλουν στην ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας. Τα ερωτήματα που τίθενται λοιπόν είναι:

- ⇒ με ποιο τρόπο η πολιτεία επιχειρεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που εμποδίζουν την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας;
- ⇒ ποιους μηχανισμούς και εργαλεία δημιουργεί για την συνεχή υποστήριξη των επιχειρήσεων;

Η παρούσα εργασία θα διερευνήσει το ρόλο των ΚΥΕ σαν εργαλεία ή δομές υποστήριξης της επιχειρηματικότητας σε τοπικό επίπεδο. Τα ερωτήματα τα οποία τίθενται σχετικά με το ρόλο που διαδραματίζουν τα ΚΥΕ στην ανάπτυξη αυτής της επιχειρηματικότητας είναι;

- ⇒ ποια είναι τα προβλήματα που επηρεάζουν την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας;
- ⇒ είναι κατάλληλο το περιβάλλον μέσα στο οποίο δραστηριοποιούνται οι επιχειρήσεις και εάν όχι ποιες είναι οι λύσεις που προτάσσονται για την βελτίωσή του;
- ⇒ μπορούν η Τοπική Αυτοδιοίκηση και η Κεντρική Διοίκηση να συνεργαστούν και να αναπτύξουν την επιχειρηματικότητα σε τοπικό επίπεδο και με ποιους τρόπους;
- ⇒ ποια είναι η συμβολή του Κ.Υ.Ε. Ν. Κορινθίας στην ενδυνάμωση του επιχειρηματικού πνεύματος για την ανάπτυξη του νομού;
- ⇒ τα ΚΥΕ πέτυχαν και σε ποιο βαθμό το στόχο για τον οποίο δημιουργήθηκαν;

Η διερεύνηση των παραπάνω θεμάτων που θέτουν οι ερωτήσεις απαιτεί την αποσαφήνιση όρων όπως η «ανταγωνιστικότητα», η «παραγωγικότητα», η «επιχειρηματικότητα» και η «οικονομική ανάπτυξη».

Η εργασία αποτελείται συνολικά από επτά (7) κεφάλαια:

Στο **πρώτο κεφάλαιο** επιχειρείται η ανάπτυξη βασικών εννοιών του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Στο **δεύτερο κεφάλαιο** παρουσιάζονται τα σύγχρονα προβλήματα και ο στρατηγικός στόχος της Ελληνικής Οικονομίας όσον αφορά το επιχειρηματικό περιβάλλον.

Στο **τρίτο κεφάλαιο** παρουσιάζονται οι πολιτικές επίλυσης αυτών των προβλημάτων στην ανάπτυξη επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Στο **τέταρτο κεφάλαιο** αναλύεται η συμβολή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην προσπάθεια στήριξης και υποβοήθησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Στο **πέμπτο κεφάλαιο** παρουσιάζεται το προφίλ του επιχειρηματικού περιβάλλοντος του Νομού Κορινθίας.

Στο **έκτο κεφάλαιο** παρουσιάζεται το Κέντρο Υποδοχής Επενδυτών (ΚΥΕ) του Νομού Κορινθίας μέσα από την δραστηριότητα δυο περίπου ετών.

Τέλος στο **έβδομο κεφάλαιο** προκύπτουν κάποιες προτάσεις πολιτικής που αφορούν τα Κ.Υ.Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

1. ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΟΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

1.1. ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ - ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ

Η αποτύπωση ενός ορισμού για την ανταγωνιστικότητα δημιουργεί αρκετές δυσκολίες διότι δεν υπάρχει ένας καθολικά αποδεκτός ορισμός της. Από τους πολλούς ορισμούς που έχουν προταθεί, ο ποιο γνωστός είναι πιθανόν αυτός που έχει υιοθετηθεί από τον ΟΟΣΑ¹. Σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ, ανταγωνιστικότητα είναι ο βαθμός στον οποίο ένα κράτος μπορεί, σε ελεύθερες και δίκαιες συνθήκες αγοράς, να παράγει υλικά αγαθά και υπηρεσίες τα οποία περνούν επιτυχώς των έλεγχο των διεθνών αγορών, διατηρώντας συγχρόνως και αυξάνοντας τα πραγματικά εισοδήματα των πολιτών του στο μακροχρόνιο διάστημα.

Το καλύτερο διαθέσιμο κριτήριο που διαθέτουμε σήμερα είναι η παραγωγικότητα, η οποία μπορεί να θεωρηθεί ως ο κύριος προσδιοριστικός παράγοντας της ανταγωνιστικότητας. Η ανάλυση της παραγωγικότητας λοιπόν είναι χρήσιμη και αναγκαία, εφόσον θα μπορούσε να οδηγήσει στην ανακάλυψη των υποκειμένων και πιθανών τρόπων και μέσων επηρεασμού των παραγόντων αυτών, με σκοπό την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας.

Υπάρχουν πολλοί παράγοντες οι οποίοι θα μπορούσαν να επηρεάσουν την παραγωγικότητα είτε θετικά είτε αρνητικά. Έτσι θα πρέπει να συγκεντρώσουμε την προσοχή μας στους πιο σημαντικούς, και σ' αυτούς που εμφανίζονται να επηρεάζουν άμεσα την παραγωγικότητα και όχι έμμεσα, δηλαδή μέσω άλλων (άμεσων) παραγόντων.

¹ Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας & Ανάπτυξης

Στη βάση αυτών των κριτηρίων, υιοθετούμε τους ακόλουθους προσδιοριστικούς παράγοντες της παραγωγικότητας:

- α) τους ανθρώπινους πόρους
- β) την τεχνολογία και τις καινοτομίες
- γ) τις οικονομίες μοναδιαίου κόστους και
- δ) τις υποδομές.

Περαιτέρω οι παράγοντες αυτοί λειτουργούν τόσο σε ένα μακροοικονομικό όσο και σε ένα θεσμικό πλαίσιο. Ως αποτέλεσμα, η μακροοικονομική πολιτική και το θεσμικό πλαίσιο μπορούν επίσης να επηρεάσουν την παραγωγικότητα. Το υπόδειγμα των προσδιοριστικών παραγόντων της παραγωγικότητας παρουσιάζεται στο διάγραμμα 1.

Διάγραμμα 1: Ο τροχός της παραγωγικότητας

Οι ανθρώπινοι πόροι καταρχάς, περιλαμβάνουν όλα τα άτομα που εμπλέκονται στην παραγωγική διαδικασία: τους εργαζόμενους, τους επιχειρηματίες και το διοικητικό προσωπικό, κυρίως τους managers. Η ποσότητα (ώρες, ένταση) της εργασίας είναι σημαντική, αλλά πιο σημαντική

είναι η ποιότητά της. Ένα από τα πιο σημαντικά θέματα στην πολιτική οικονομία, είναι η παρατήρηση ότι, στην παραγωγική διαδικασία κάποιος δεν αγοράζει εργασία, αλλά εργατική δύναμη. Η απόσπαση εργασίας είναι ένα πιο πολύπλοκο θέμα το οποίο απαιτεί, μεταξύ άλλων, την ύπαρξη κινήτρων και αντικινήτρων. Επομένως η ποιότητα και η ένταση της εργασίας δεν επηρεάζουν κατ' ανάγκη θετικά την παραγωγικότητα, όπως για παράδειγμα, όταν μειώνουν τα κίνητρα και έτσι την ποιότητα της εργασίας. Επιπρόσθετα, οι εργαζόμενοι δεν αποτελούν τον μόνο παραγωγικό πόρο. Η ποσότητα και ποιότητα των επιχειρηματιών και των managers, αποτελούν άκρως σημαντικούς προσδιοριστικούς παράγοντες της παραγωγικότητας, δεδομένης της ικανότητάς τους να διοικούν και να κινητοποιούν άλλους εργαζόμενους. Αυτοί επίσης επηρεάζουν την παραγωγικότητα αυτόνομα, μέσω της συνεισφοράς τους στην παραγωγική διαδικασία. Αυτή η συνεισφορά αναγνωρίζεται καθολικά σήμερα ως άκρως σημαντική.

Ένα θέμα το οποίο σχετίζεται με τη συνύπαρξη ομάδων στην παραγωγική διαδικασία, είναι το πρόβλημα των σχέσεών τους, με άλλα λόγια, το πρόβλημα των βιομηχανικών σχέσεων και πιο γενικά του «επιχειρηματικού κλίματος». Μέσω των κινήτρων, αντικινήτρων, απεργιών κλπ., η ποιότητα των εργασιακών σχέσεων μπορεί να δράσει ως καταλύτης στην παραγωγικότητα.

Ένας δεύτερος σημαντικός προσδιοριστικός παράγοντας της παραγωγικότητας είναι η τεχνολογία και οι καινοτομίες. Η τελευταία αναφέρεται σε οτιδήποτε νέο, δηλαδή νέες ιδέες, προϊόντα, μορφές οργάνωσης, διαχείριση ανθρώπινων πόρων, αποθεμάτων κλπ. Ο ρόλος της τεχνολογίας και της καινοτομικότητας είναι ένα από τα πλέον ερευνηθέντα θέματα στην οικονομική θεωρία. Αναγνωρίζονται καθολικά ως σημαντικοί προσδιοριστικοί παράγοντες της παραγωγικότητας.

Ένας τρίτος προσδιοριστικός παράγοντας της παραγωγικότητας είναι οι οικονομίες μοναδιαίου κόστους. Αυτές είναι οι οικονομίες κλίμακας, φάσματος, μεγέθυνσης, εκμάθησης, χρόνου καθώς και οι οικονομίες κόστους συναλλαγών και οι

εξωτερικές οικονομίες. Ως σύνολο μπορούμε να τις ονομάσουμε «οικονομίες μετασχηματισμού». Επηρεάζουν θετικά την παραγωγικότητα, αυξάνοντας την αποτελεσματικότητα της παραγωγικής διαδικασίας ως συνόλου. Η σημαντικότητα του ρόλου τους αναγνωρίζεται σ' ολόκληρη την οικονομική θεωρία και το στρατηγικό management.

Ο τέταρτος προσδιοριστικός παράγοντας της παραγωγικότητας είναι οι υποδομές και οι παραγωγικοί πόροι δημιουργίας πλούτου. Οι όροι αυτοί αναφέρονται τόσο σε υλικές, όσο και σε άυλες υποδομές και παραγωγικούς πόρους. Στην πρώτη κατηγορία, οι τηλεπικοινωνίες, οι μεταφορές και η ενέργεια είναι σημαντικές. Οι άυλες υποδομές αναφέρονται συνήθως στον ανθρώπινο παράγοντα και στα θέματα που αφορούν την δημόσια διοίκηση. Οι παραγωγικοί πόροι δημιουργίας πλούτου επίσης αναφέρονται συνήθως τόσο στους ανθρώπινους όσο και σε άλλους πόρους. Οι υλικές υποδομές αναφέρονται σε υπόγειους και υπέργειους (π.χ. κλίμα) παραγωγικούς πόρους, όπως επίσης και στην γεωγραφική θέση μιας χώρας ή περιοχής.

Αυτοί οι τέσσερις βασικοί παράγοντες επηρεάζουν την παραγωγικότητα τόσο αυτόνομα όσο και μέσω της επίδρασης που ασκεί ο καθένας στους άλλους. Για παράδειγμα, τόσο οι υποδομές όσο και η τεχνολογία και οι καινοτομίες επηρεάζουν το μοναδιαίο κόστος. Περαιτέρω, οι υποδομές μπορούν να επηρεάσουν επίσης την καινοτομικότητα και αντίστροφα (π.χ. κινητές τηλεπικοινωνίες). Τόσο μέσω της αμοιβαίας επίδρασής τους όσο και ανεξάρτητα όλοι αυτοί οι παράγοντες επηρεάζουν την παραγωγικότητα της εργασίας και του κεφαλαίου με σημαντικούς τρόπους και έτσι επηρεάζουν και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και των χωρών στο σύνολό τους.

Η ανταγωνιστικότητα (και η παραγωγικότητα) ωστόσο, επηρεάζεται και από την μακροοικονομική πολιτική και το θεσμικό πλαίσιο. Η μακροοικονομική πολιτική παράγει κυρίως βραχυπρόθεσμα αποτελέσματα, ενώ στο μακροχρόνιο διάστημα ο πιο σημαντικός παράγοντας είναι η παραγωγική βάση της οικονομίας.

Τέλος, ένας παράγοντας ο οποίος διέπει όλους τους άλλους, είναι το θεσμικό πλαίσιο. Αυτό αναφέρεται στο ρόλο του κράτους και της δημόσιας διοίκησης. Το κράτος, η πολιτική του, το νομικό και κανονιστικό πλαίσιο, το μέγεθος, η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα του δημοσίου τομέα καθώς και ικανότητα επιβολής των νόμων, επηρεάζουν τους παράγοντες στους οποίους έχουμε αναφερθεί. Επίσης επηρεάζουν την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας ως συνόλου, κυρίως αν και όχι αποκλειστικά μέσω της επίδρασής τους στο κόστος συναλλαγών.

Η χρησιμότητα της ανάλυσης των προσδιοριστικών παραγόντων της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας συνίσταται, μεταξύ άλλων, στην ικανότητά της να απαντήσει ορισμένα βασικά ερωτήματα που αναφέρονται τόσο στα άτομα όσο και στα μέσα που επηρεάζουν την παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα. Όσον αφορά τα άτομα, είναι σαφές ότι οι εργαζόμενοι, οι επιχειρήσεις και το κράτος, παίζουν έναν πολύ σημαντικό ρόλο. Για παράδειγμα, το κράτος επηρεάζει όχι μόνο το θεσμικό πλαίσιο και τις υποδομές μιας χώρας, αλλά επίσης το επιχειρηματικό της κλίμα, τις εργασιακές σχέσεις κλπ. Επομένως το ζήτημα δεν είναι αν το κράτος πρέπει να επεμβαίνει, αλλά το ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος για να το κάνει. Όσον αφορά το θέμα της έκτασης και έντασης (άρα και του κόστους) της εργασίας, αυτό αποτελεί ένα υποσύνολο των παραγόντων που επηρεάζουν την ανταγωνιστικότητα. Δεδομένης της αρνητικής συσχέτισής του με τα κίνητρα, επηρεάζει επίσης την ποιότητα της παραγόμενης εργασίας. Αυτή η παρατήρηση οδηγεί στο συμπέρασμα ότι, η συναίνεση στο θέμα της παραγωγικότητας είναι δυνατή και χρήσιμη στο βαθμό που η παραγωγικότητα δεν επιτυγχάνεται κυρίως μέσω της αύξησης των ωρών εργασίας ή/και της εντατικοποίησης της εργασίας.

1.2. Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Η επιχειρηματικότητα μιας χώρας αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους παράγοντες που καθορίζουν την οικονομική ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα, την απασχόληση και την κοινωνική της ευημερία. Η ανάλυση όμως του επιπέδου της επιχειρηματικότητας είναι υπόθεση δύσκολη για δύο κυρίως λόγους: α) Υπάρχουν πολλά επιμέρους χαρακτηριστικά της επιχειρηματικότητας, άρα η μελέτη του φαινομένου πρέπει να βασιστεί στη συλλογή, την επεξεργασία και την ανάλυση ενός μεγάλου αριθμού ποσοτικών και ποιοτικών δεικτών. β) Υπάρχουν σημαντικότερες εθνικές διαφορές, πράγμα που σημαίνει ότι μια τέτοια μελέτη έχει βάση μόνον αν είναι σε θέση να συγκρίνει τις διαφορές των δεικτών ανάμεσα σε χώρες.

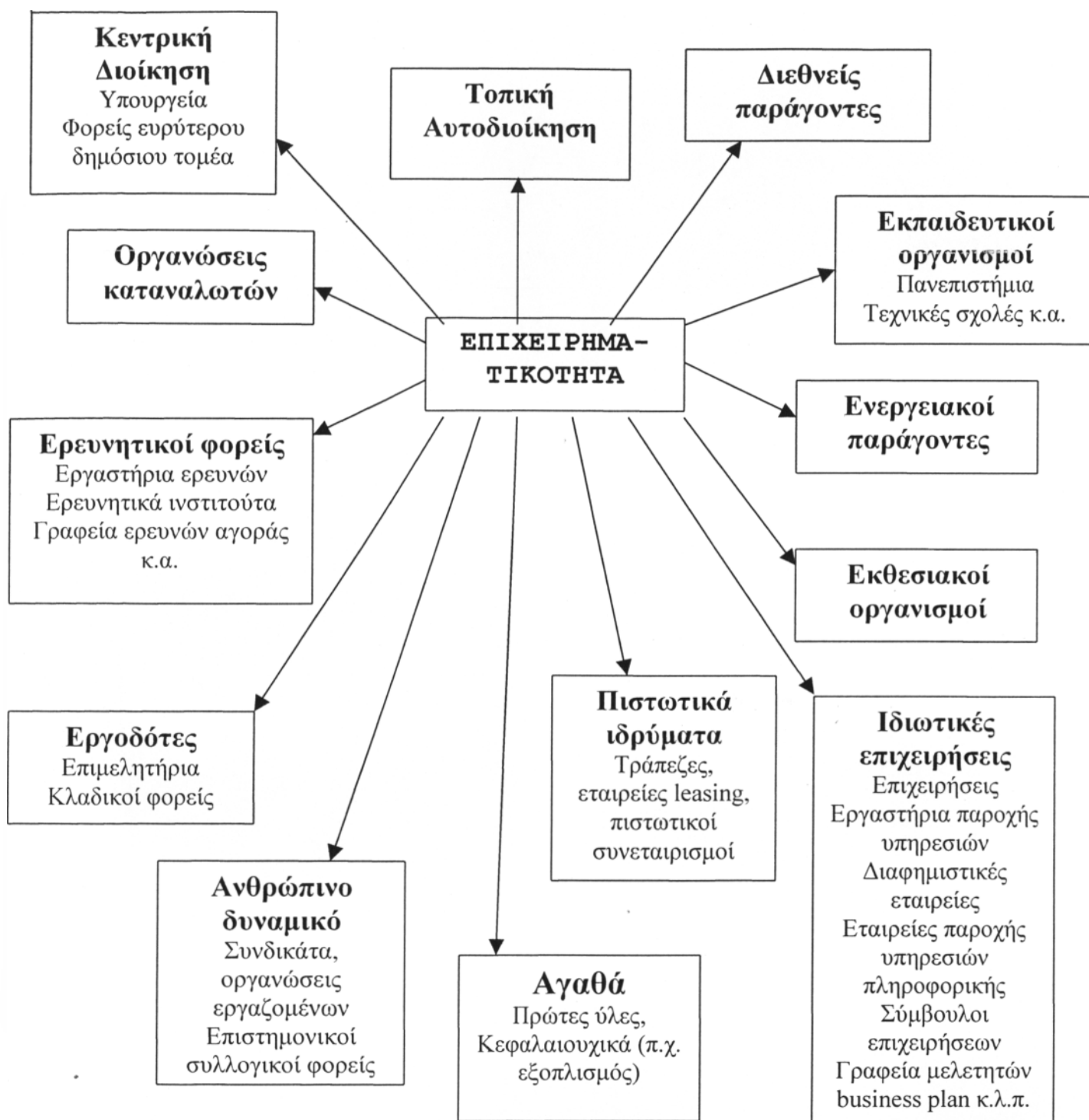
Το Παγκόσμιο Παρατηρητήριο για την Επιχειρηματικότητα (GEM)² αποτελεί το μοναδικό ερευνητικό πρόγραμμα παγκοσμίως, που μελετά την επιχειρηματικότητα σε διαχρονική βάση και συγκριτικά για συγκεκριμένες χώρες και περιοχές του πλανήτη. Για τις ανάγκες του GEM η επιχειρηματικότητα ορίζεται ως : Κάθε προσπάθεια για δημιουργία νέας επιχείρησης ή νέας δραστηριότητας, όπως το ελεύθερο επάγγελμα, η δημιουργία ενός νέου επιχειρηματικού οργανισμού ή η επέκταση ήδη υπάρχουσας επιχείρησης, που γίνεται από έναν ιδιώτη, από ομάδες ιδιωτών ή από επιχειρήσεις που ήδη λειτουργούν. Ο κεντρικός στόχος του προγράμματος είναι να διερευνήσει τρία κεντρικά ερωτήματα: α) Πώς μπορεί να μετρηθεί το επίπεδο επιχειρηματικότητας σε μια χώρα και κυρίως πώς μπορούν να εξηγηθούν οι διαφορές ανάμεσα στις χώρες; β) Υπάρχει σχέση ανάμεσα στις διαφορές στο επίπεδο της επιχειρηματικότητας μιας χώρας και στους αντίστοιχους ρυθμούς ανάπτυξης; γ) Ποια εθνικά χαρακτηριστικά εξηγούν τις διαφορές στην επιχειρηματικότητα;

²Global Entrepreneurship Monitor

Τα στοιχεία που προκύπτουν από το πρόγραμμα σε ετήσια βάση παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον λόγω της δυνατότητας προσέγγισης σημαντικότερων ερωτημάτων σε εθνικό επίπεδο. Και μάλιστα, λόγω του διαχρονικού και συγκριτικού χαρακτήρα της έρευνας, τα στοιχεία αυτά καθώς και τα συμπεράσματα της ανάλυσης επιτρέπουν την ευκολότερη αξιολόγηση τόσο της εξέλιξης μιας χώρας στο ζήτημα της επιχειρηματικότητας, όσο και εναλλακτικών προτάσεων για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας που προκύπτουν από τις ερευνητικές ομάδες διαφόρων χωρών. Τέτοια ερωτήματα σε εθνικό επίπεδο περιλαμβάνουν:

- ⇒ Πώς εξελίσσεται διαχρονικά το επίπεδο της επιχειρηματικότητας;
- ⇒ Ποια είναι τα κεντρικά προβλήματα για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας;
- ⇒ Ποια είναι τα κεντρικά ζητήματα των εθνικών πολιτικών που πρέπει να αντιμετωπιστούν;
- ⇒ Ποια είναι τα ζητήματα στα οποία πρέπει να εστιάσουν την προσοχή τους οι ιδιωτικοί φορείς που ενδιαφέρονται για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας;
- ⇒ Ποιο είναι το σημερινό "προφίλ" του επιχειρηματία μιας χώρας, πώς έχει μεταβληθεί διαχρονικά και προς ποια κατεύθυνση φαίνεται ότι τείνει να εξελιχθεί στο μέλλον;

Για την επεξεργασία όλων των θεμάτων που σχετίζονται με την επιχειρηματικότητα είναι απαραίτητος ο προσδιορισμός των παραγόντων που την επηρεάζουν:

ΠΗΓΗ: ΚΥΕ Ν. ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ, 2004. Επεξεργασία
στοιχείων

1.3. Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Το σταθερό μακροοικονομικό περιβάλλον, οι νέες εγχώριες και ξένες επενδύσεις, καθώς και η αύξηση της ανταγωνιστικότητας και των εξαγωγών θα αποτελέσουν το σύγχρονο πλαίσιο ενίσχυσης της οικονομικής ανάπτυξης. Αυτό το πλαίσιο για να αποκτήσει μια πληρέστερη αναπτυξιακή δυναμική πρέπει να συνοδευτεί από μια δέσμη μέτρων που θα δράσουν ως καταλύτες και θα διευκολύνουν την δημιουργία νέων επιχειρήσεων. Συγκεκριμένα χρειάζεται:

α) Προσανατολισμός του τραπεζικού συστήματος στην υποστήριξη δημιουργίας και λειτουργίας δυναμικών επιχειρήσεων σε τομείς υψηλής τεχνολογίας και υψηλής προστιθέμενης αξίας, για την παραγωγή νέων προϊόντων και νέων υπηρεσιών που θα δημιουργήσουν νέες αγορές. Ιδιαίτερη σημασία πρέπει να δοθεί σε επιχειρήσεις που συνδέονται με την γεωργική παραγωγή και με τοπικά πλεονεκτήματα, έτσι ώστε να υπάρξει μια ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη, η οποία βαθμιαία θα απορροφήσει το πλεονάζον αγροτικό δυναμικό.

β) Αύξηση του ανταγωνισμού σε όλους τους κλάδους της οικονομίας και μείωση των εμποδίων εισόδου νέων επιχειρήσεων και επαγγελματιών σε τομείς με σημαντικές προοπτικές απασχόλησης. Σήμερα υπάρχουν ισχυρά θεσμικά ή de facto εμπόδια εισόδου νέων επιχειρήσεων, λόγω ολιγοπωλιακών ρυθμίσεων στις αγορές, προνομιακών σχέσεων των υφιστάμενων επιχειρήσεων με το κράτος και έλλειψης υποστήριξης των δυναμικών επιχειρηματικών πρωτοβουλιών από το τραπεζικό σύστημα. Προς την κατεύθυνση αυτή πρέπει να επιταχυνθεί η αποκρατικοποίηση, να επανεξεταστεί η μονοπωλιακή και ολιγοπωλιακή δομή κλάδων και υπηρεσιών και να μειωθεί ο κλειστός συντεχνιακός χαρακτήρας πολλών επαγγελματιών.

γ) Στρατηγική συγχωνεύσεων και συνεργασιών. Σε πολλές περιπτώσεις το μικρό μέγεθος των ελληνικών επιχειρήσεων τις

εμποδίζει να αξιοποιήσουν ευκαιρίες εισόδου σε νέες αγορές, όπου απαιτείται ένα σύστημα ολοκληρωμένης παρουσίας (όπως, για παράδειγμα, υποστηρικτικές υπηρεσίες χρήσης και συντήρησης) ή ευκαιρίες συμμετοχής σε μακροχρόνιες συνεργασίες, όπως στα προγράμματα ερευνητικής και τεχνολογικής ανάπτυξης. Σε άλλες περιπτώσεις όπου το μικρό μέγεθος είναι πλεονέκτημα για την ανάπτυξη πρωτοβουλιών υψηλού επιχειρηματικού κινδύνου, ο οικογενειακός χαρακτήρας διοίκησης των επιχειρήσεων δρα ανασταλτικά.

δ) Υποστήριξη των επιχειρήσεων προς την κατεύθυνση ενίσχυσης εξαγωγών, διεθνών συνεργασιών και υιοθέτησης νέων τεχνολογιών. Η παλιότερη τακτική κρατικής στήριξης των επιχειρήσεων που είχαν προβλήματα τα οποία ποτέ δεν κατάφερναν να ξεπεράσουν πρέπει να δώσει την θέση της σε μια πολιτική ενίσχυσης και επιβράβευσης των επιτυχημένων εξωστρεφών επιχειρήσεων, γιατί μόνο αυτές μπορούν να αντιμετωπίσουν την πρόκληση του διεθνούς ανταγωνισμού.

ε) Επιτάχυνση των έργων υποδομής σε νέες τεχνολογίες, και ιδιαίτερα στην πληροφορική και στις επικοινωνίες, έτσι ώστε οι επιχειρήσεις να μπορέσουν να προσαρμοστούν εγκαίρως στο νέο περιβάλλον και να εκμεταλλευτούν τις ευκαιρίες παραγωγής νέων προϊόντων και υπηρεσιών.

στ) Η μείωση και απλοποίηση της γραφειοκρατίας είναι ακόμη ένα σημαντικό μέτρο που όχι μόνο θα απελευθερώσει χρόνο και κεφάλαια για την άσκηση της επιχειρηματικότητας, αλλά θα μειώσει και το «ψυχολογικό» κόστος των επίδοξων επιχειρηματιών. Μην ξεχνάμε ότι η γραφειοκρατία για το νέο επιχειρηματία σημαίνει σπατάλη κεφαλαίων και χρόνου. Επίσης, όπως έχει σημειωθεί από παλαιούς επιχειρηματίες, στη χώρα μας η γραφειοκρατία αποτελεί και τροχοπέδη για την είσοδο καινοτομιών από τις ελληνικές επιχειρήσεις.

ζ) Η αύξηση και η βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης, οδηγεί τα άτομα και ειδικότερα τους επιχειρηματίες σε αύξηση της ικανότητάς τους να ανακατανέμουν τους παραγωγικούς πόρους που έχουν στη διάθεσή τους όταν μεταβάλλονται οι οικονομικές συνθήκες της αγοράς. Με αυτό τον τρόπο μειώνεται η σπατάλη των παραγωγικών πόρων μιας οικονομίας και έχουμε γρηγορότερη διόρθωση των οικονομικών ανισορροπιών. Ο επιχειρηματίας, τη σημερινή εποχή, πρέπει να έχει αρκετά υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης και τεχνικής κατάρτισης για να μπορεί να παίρνει τις σημαντικές αποφάσεις που σχετίζονται με την οργάνωση της επιχείρησης, την προώθηση του προϊόντος ή της υπηρεσίας, με τον έλεγχο της επιχείρησης, κλπ.

η) Η ακαδημαϊκή έρευνα και διδασκαλία πρέπει να απεγκλωβιστεί από το συντηρητικό πλαίσιο της προετοιμασίας των σπουδαστών για καριέρα μισθωτού στις μεγάλες επιχειρήσεις και το δημόσιο. Θα πρέπει η διδασκαλία να κατευθύνεται και προς τις απαιτούμενες γνώσεις για την ίδρυση και ανάπτυξη μιας μικρής επιχείρησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

2. ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

2.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ - Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ

Κατά την τελευταία τετραετία, η ελληνική οικονομία έχει σημειώσει σταθερή πρόοδο στις επιδόσεις της. Στο επίπεδο των συνολικών οικονομικών επιδόσεων, σημειώθηκαν σημαντικά βήματα στη μακροοικονομική σταθεροποίηση, στη σταδιακή μείωση των επιτοκίων, στον δραστικό περιορισμό του πληθωρισμού και στη δημιουργία ευνοϊκότερων προϋποθέσεων εμπιστοσύνης στις προοπτικές της οικονομίας που βελτίωσαν το ευρύτερο επιχειρηματικό περιβάλλον. Τόσο οι μακροοικονομικοί δείκτες όσο και οι επιδόσεις της πραγματικής οικονομίας σημείωσαν αντιστροφή των τάσεων οικονομικής απόκλισης και συστηματικής επιδείνωσης που χαρακτήριζαν το μεγαλύτερο μέρος της τελευταίας εικοσαετίας. Με βάση τον διεθνή δείκτη ανταγωνιστικότητας IMD, η ελληνική οικονομία βελτίωσε τη θέση της μετακινούμενη από την 40^η στην 31^η θέση από το 1995 μέχρι το 1999. Η μεταποίηση, ειδικότερα, ανέκοψε την μακρά τάση συρρίκνωσης του μεριδίου της στο ΑΕΠ και έχει επιδείξει σωρευτική αύξηση της παραγωγής 9% κατά την περίοδο 1994-99. Ο τομέας των υπηρεσιών επέδειξε αξιόλογο δυναμισμό με ετήσιο ρυθμό αύξησης της απασχόλησης περίπου 3% στην τελευταία τριετία.

Παρά τις θετικές αυτές εξελίξεις, η παραγωγικότητα της εργασίας παραμένει κάτω από τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ η Ελληνική Οικονομία είναι ακόμα κυρίως προσανατολισμένη προς δραστηριότητες χαμηλής προστιθέμενης αξίας, όπου η ποιότητα, ο σχεδιασμός, η καινοτομία και ο βαθμός εξειδίκευσης των προϊόντων (αγαθών και υπηρεσιών)

είναι χαμηλή. Στην πραγματικότητα, η συνολική εικόνα του ελληνικού παραγωγικού συστήματος είναι σε μεγάλο βαθμό εικόνα «δυισμού». Ένας αριθμός επιχειρήσεων έχει σοβαρά προβλήματα στην προσπάθεια να αντιμετωπιστούν οι νέες δυσκολίες και προκλήσεις. Μια άλλη ομάδα επιχειρήσεων όμως, δείχνει υψηλό βαθμό προσαρμοστικότητας και σαφή σημάδια δυναμικών επιδόσεων στις αναδυόμενες συνθήκες της νέας αγοράς. Η μεγάλη πρόκληση στα προσεχή χρόνια είναι η ενδυνάμωση του δυναμικού τμήματος του παραγωγικού συστήματος μέσω του εμπλουτισμού του με νεοεισερχόμενους σε αυτή την κατηγορία.

2.2. ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Στο περιβάλλον μέσα στο οποίο δραστηριοποιούνται οι επιχειρήσεις μέσα στον Ελλαδικό χώρο υπάρχουν σημαντικές ελλείψεις όσον αφορά την προσφορά ολοκληρωμένων υπηρεσιών αλλά και σύγχρονων υποδομών με αποτέλεσμα:

- ➔ επί συνόλου 52.000 στρεμμάτων έκτασης βιομηχανικών περιοχών περίπου το 40% παραμένει αδιάθετο. Προτιμώνται εκείνες οι βιομηχανικές περιοχές στις οποίες υπάρχει μεταφορική διευκόλυνση, δηλαδή βρίσκονται κοντά σε λιμένες, σε μεγάλους οδικούς άξονες, σε σιδηροδρομικούς άξονες αλλά και σε περιοχές οι οποίες γειτνιάζουν σε μεγάλα αστικά κέντρα.
- ➔ δεν υπάρχει πρόληψη αλλά και υιοθέτηση μέτρων από την πλευρά των επιχειρήσεων και των τοπικών φορέων ώστε να προστατεύεται το φυσικό περιβάλλον. Η προστασία του αντιμετωπίζεται περιστασιακά δημιουργώντας ένα σημαντικό έλλειμμα κοινωνικής αποδοχής ως προς την άσκηση της τοπικής επιχειρηματικής δραστηριότητας.
- ➔ σημαντικά είναι επίσης τα προβλήματα σε σχέση με την χωροταξία. Θεωρείται αναγκαία η οργανωμένη χωροθέτηση ομοειδών

επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, η οργάνωση των βιομηχανικών περιοχών αλλά και των οριοθετημένων βιομηχανικών ζωνών, στην ιδέα ενός ενιαίου δικτύου το οποίο θα ταξινομεί κομβικά τις περιοχές σε σχήμα υπερεθνικής, εθνικής και τοπικής εμβέλειας.

➔ στην Αττική, η πλειοψηφία των περιοχών μέσα στις 34 οριοθετημένες ΒΙ.ΠΕ. και ΒΙΟ.ΠΑ. περιλαμβάνει πολυτεμαχισμένες ιδιωτικές εκτάσεις με συνέπεια να δημιουργείται έντονο πρόβλημα στην ολοκλήρωση των διαδικασιών πολεοδόμησης αλλά και στην δημιουργία κοινόχρηστων χώρων.

➔ στο σημερινό επιχειρηματικό περιβάλλον υπάρχει ένα υψηλό ποσοστό μικρομεσαίων επιχειρήσεων της χώρας μας όπου υστερούν σε θέματα οργανωτικά και διοικητικά. Παράλληλα η βιωσιμότητα κυμαίνεται σε χαμηλά επίπεδα και η καινοτομία όσον αφορά τους τομείς της τεχνολογίας και των υπηρεσιών είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Η εμπλοκή αρκετών φορέων στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που λειτουργούν σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο χωρίς θεσμοθετημένο συντονισμό δεν εξασφαλίζουν την αξιοπιστία, την πληρότητα και την αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών τους ενώ ευθύνονται για την σύγχυση των επιχειρήσεων ως προς τον φορέα που θα πρέπει να απευθυνθούν για να ζητήσουν βοήθεια αλλά και για την μικρή σε ποσοστό αξιοποίηση πηγών βοήθειας που παρέχονται από αυτούς τους φορείς.

➔ επιπρόσθετα, μεταξύ των φορέων υπάρχει αλληλοκάλυψη στις υπηρεσίες που παρέχουν. Η αδυναμία ορισμένων φορέων να σχεδιάσουν, να πληροφορήσουν και να υλοποιήσουν προγράμματα αλλά και να παρέχουν συμβουλές στις επιχειρήσεις γίνεται από παρόμοιους φορείς που έχουν αυτή την δυνατότητα και το αντίθετο.

➔ οι πρωτοβουλίες που αναλαμβάνονται από την μεριά των τοπικών φορέων αδυνατούν να συμβαδίζουν πάντα με την τρέχουσα

κυβερνητική πολιτική, γι' αυτό και υπάρχει αδυναμία άσκησής της. Βέβαια για την αποτελεσματικότητα μιας εθνικής πολιτικής για τις Μ.Μ.Ε. είναι απαραίτητη και η ενεργός συμμετοχή αυτών των φορέων, συμμετοχή η οποία δεν είναι ικανοποιητική στο σύγχρονο επιχειρηματικό περιβάλλον.

➔ οι αρμόδιες υπηρεσίες στη χώρα μας δεν έχουν επαρκή γνώση όσον αφορά τις απαιτήσεις και τις ανάγκες των Μ.Μ.Ε. με αποτέλεσμα να μην μπορούν να παρέχουν τα κατάλληλα εφόδια και τις κατάλληλες κατευθύνσεις που θα δώσουν ώθηση στην ανάπτυξή τους. Η έλλειψη μηχανισμών καταγραφής και ανάλυσης της αποτελεσματικότητας που ακολουθείται όσον αφορά τα δεδομένα του περιβάλλοντος των Μ.Μ.Ε. αλλά και τις πορείας που ακολουθεί ο κάθε κλάδος των επιχειρήσεων σε εθνικό και τοπικό επίπεδο καθιστά αδύναμη την παρακολούθηση της εξέλιξης των Μ.Μ.Ε. και την ταυτόχρονη παροχή εκείνων των στοιχείων που θα διευκόλυναν οποιαδήποτε στρατηγική επιλογή και σχεδιασμό.

➔ στη χώρα μας δεν έχουν ληφθεί ακόμα τα κατάλληλα μέτρα ώστε να απλοποιηθεί το θεσμικό πλαίσιο που διέπει το επιχειρηματικό περιβάλλον, με αποτέλεσμα πολλές επιχειρήσεις να χάνουν αρκετό χρόνο και να επιβαρύνονται με μεγάλο κόστος όταν στην προσπάθειά τους να διεκπεραιώσουν τις λειτουργικές τους ανάγκες βρίσκονται σε πολλά γραφειοκρατικά κωλύματα ή χρειάζονται πολλές διαδικασίες διαφορετικού είδους κάθε φορά για την εξυπηρέτηση αυτών των αναγκών τους.

➔ τέλος, προβλήματα όπως η αδυναμία προσανατολισμού σε επιχειρηματικές δραστηριότητες με μέλλον, η αντίστοιχη εκπαίδευση του ανθρώπινου δυναμικού και η ανύπαρκτη κουλτούρα και παιδεία είναι στοιχεία τα οποία θα μπορούσαν να ωθήσουν σε μεγάλο βαθμό την εξέλιξη της επιχειρηματικότητας. Οι νέοι επιχειρηματίες

υποστηριζόμενοι πάντα από τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους θα πρέπει να αναπτύξουν μια διαφορετική κουλτούρα γύρω από την επιχειρηματικότητα, η οποία λαμβάνοντας κάθε φορά τις κάθε είδους τεχνολογικές και οικονομικές εξελίξεις θα βοηθά τους επιχειρηματίες να διαχειρίζονται κατάλληλα την πληροφορία και την γνώση για την ανάπτυξη μιας επιχείρησης.

Αποτελεί άμεση και επιτακτική ανάγκη η εύρεση και η εφαρμογή εκείνων των μεθόδων και μέτρων ώστε να υπάρξει βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί με τις παρακάτω ενέργειες.

Αρχικά, με την δημιουργία και την ανάπτυξη βιομηχανικών, τεχνολογικών και επιχειρηματικών υποδομών που θα αποσκοπούν στην χωροθετημένη οργάνωση των παραγωγικών δραστηριοτήτων με τη δημιουργία των ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων που προκύπτουν από τη λειτουργία των ΒΙ.ΠΕ.

Η εγκατάσταση των επιχειρήσεων σε οργανωμένους χώρους διευκολύνει τις συνθήκες λειτουργίας τους, απλοποιεί σε μεγάλο βαθμό τις διαδικασίες αδειοδότησής τους και συμβάλλει στην προστασία του περιβάλλοντος.

Παράλληλα, αναπτύσσονται οι συνεργασίες μεταξύ των εγκατεστημένων επιχειρήσεων, δημιουργούνται κοινές υποδομές για μεταφορά τεχνολογίας, ορθολογική διαχείριση αποβλήτων και ικανοποιητικά παροχή υπηρεσιών πρόληψης και ασφάλειας της εργασίας. Η δημιουργία, λοιπόν, και η αναβάθμιση των δικτύων των βασικών βιομηχανικών υποδομών, η οποία θεωρείται αναγκαία προκειμένου να διενεργηθεί, κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, συμπληρώνεται με την εκπόνηση μιας μελέτης προσανατολισμού, η οποία περιλαμβάνει τον αριθμό των ήδη υπάρχοντων οργανωμένων ΒΙ.ΠΕ. και τον εντοπισμό περιοχών με εγκαταλελειμμένα βιομηχανικά κτίρια κατάλληλα για την αξιοποίησης βιομηχανικών δραστηριοτήτων. Επίσης, εμφανίζει τις δυναμικές ανάπτυξης μιας περιφέρειας και καταγράφει όλα τα μεταφορικά δίκτυα προκειμένου να χρηματοδοτηθούν έργα για την ανάπτυξη νέων υποδομών.

Εξίσου απαιτείται η εκτέλεση έργων του περιβάλλοντος σε επιλεγμένες περιοχές βιομηχανικής εμβέλειας, η επέκταση και η αναβάθμιση υφιστάμενων βιομηχανικών περιοχών εθνικής εμβέλειας στις οποίες οι επιχειρήσεις θα δημιουργούν δικούς τους φορείς διαχείρισης και θα ζητούν επιχορηγήσεις έτσι ώστε να αναβαθμιστούν λειτουργικά οι περιοχές τους καθώς και η δημιουργία περιορισμένου αριθμού νέων ΒΙ.ΠΕ. εθνικής εμβέλειας σε περιοχές προτεραιότητας, η διαχείριση των οποίων θα αναληφθεί από ιδιωτικούς ή μεικτούς φορείς που θα ιδρύσουν δικές τους επιχειρήσεις σύμφωνα με τον νόμο 2545/97.

Τέλος, στον τομέα των βιομηχανικών υποδομών θα αναληφθούν πρωτοβουλίες σε βιομηχανικές ζώνες, για να είναι δυνατή η παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών από τους φορείς διαχείρισης προς τις επιχειρήσεις. Η δικτύωση όλων των βιομηχανικών και επιχειρηματικών περιοχών της χώρας, ώστε να διευκολύνεται η εποπτεία της λειτουργίας τους και να αποτυπώνονται οι καταλληλότερες διαχειριστικές επιλογές, θα συνδράμει στην αναβάθμιση των ήδη παρεχόμενων υπηρεσιών.

Η ενεργοποίηση του Εθνικού Συστήματος Ποιότητας θα αναβαθμίσει λειτουργικά τους τομείς της τυποποίησης, της μετρολογίας, της διαπίστευσης, της πιστοποίησης και της εποπτείας της αγοράς και θα διευκολύνει σε μεγάλο βαθμό τις επιχειρήσεις και τους καταναλωτές, αναπτύσσοντας ταυτόχρονα και τις υποδομές τους (μετάφραση και μεταφορά διεθνών προτύπων στο Ε.Σ.Π., δημιουργία νέων εργαστηρίων, αναβάθμιση της υποδομής των δημοσίων εργαστηρίων παροχής υπηρεσιών ποιότητας). Παράλληλα, θα τεθεί σε εφαρμογή ένα νέο ολοκληρωμένο σύστημα εποπτείας της αγοράς σε όλη τη χώρα καθώς και η ενίσχυση της υλικοτεχνικής υποδομής του ενιαίου φορέα τροφίμων.

Η απλοποίηση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και ειδικότερα η προσπάθεια καλύτερου συντονισμού των δημοσίων υπηρεσιών θα απλοποιήσουν πάρα πολλές διοικητικές διαδικασίες που αφορούν τις επιχειρήσεις και θα διευκολύνουν τις επενδυτικές πρωτοβουλίες τους.

Στον τομέα της ενέργειας απαιτείται η βελτίωση της σχετικής ενεργειακής νομοθεσίας, η βελτίωση όλων των μηχανισμών της δημόσιας διοίκησης σε θέματα αδειοδότησης και η προώθηση ενεργειακών επενδύσεων καθώς και η ενεργοποίηση χρηματοδοτικών μηχανισμών που θα ενθαρρύνουν την ίδρυση εταιρειών παροχής ενεργειακών υπηρεσιών.

Στον τομέα της μεταποίησης προβλέπεται η διευκόλυνση των επενδυτών στην επικοινωνία και συναλλαγή με το ελληνικό δημόσιο με τη δημιουργία και την εφαρμογή ενός σχεδίου που θα περιλαμβάνει την ανάπτυξη των Κέντρων Υποδοχής Επενδυτών (Κ.Υ.Ε.) και την εισαγωγή της ηλεκτρονικής πληροφόρησης και των συναλλαγών μεταξύ των επιχειρήσεων και των αρμόδιων υπηρεσιών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

Καταληκτικά, η δημιουργία ενός δικτύου δομών που θα υποστηρίζουν την επιχειρηματικότητα και θα παρακολουθούν την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, θα συμβάλλουν στην βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος. Ένα τέτοιο δίκτυο δομών είναι τα Κέντρα Επιχειρηματικής και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (Κ.Ε.Τ.Α.) τα οποία θα παρέχουν υπηρεσίες πληροφόρησης και προσανατολισμού προς τις επιχειρήσεις σε εξειδικευμένα θέματα (νομικά, χρηματοπιστωτικά) αλλά και η δημιουργία παρατηρητηρίων, τα οποία θα υποστηρίζονται από ολοκληρωμένα πληροφοριακά συστήματα και θα είναι συνδεδεμένα με το δίκτυο δομών υποστήριξης όπου θα παρακολουθούν τις πολύ μικρές επιχειρήσεις και θα συλλέγουν και θα επεξεργάζονται στοιχεία των επιχειρήσεων αυτών προς όφελός τους μετρώντας ταυτόχρονα και την ανταγωνιστικότητά τους.

2.3.ΓΕΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Μετά την ένταξη στην ΟΝΕ, ο στρατηγικός στόχος της ελληνικής οικονομίας είναι η σύγκλιση

της εθνικής ανταγωνιστικότητας με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Με δεδομένες τις σημαντικές οικονομικές και τεχνολογικές εξελίξεις και στο πλαίσιο ενός απόλυτα ανοικτού οικονομικού περιβάλλοντος, η ελληνική οικονομία χρειάζεται να ενισχύσει τις παραγωγικές της ικανότητες και να στηρίξει την ανταγωνιστικότητά της σε τρεις πυλώνες: την καινοτομία / τεχνολογική αναβάθμιση, την επιχειρηματικότητα και την απασχόληση. Η επιθυμητή ανταγωνιστικότητα είναι εκείνη που στηρίζεται κατά κύριο λόγο στην ποιοτική διάσταση του παραγωγικού συστήματος.

Η τόνωση της ανταγωνιστικότητας ενός παραγωγικού συστήματος μπορεί να επιχειρηθεί με διαφορετικούς τρόπους, άλλοι από τους οποίους εστιάζονται σε ποσοτικά και άλλοι σε ποιοτικά χαρακτηριστικά της επιδιωκόμενης παραγωγικής ανασυγκρότησης:

Στην περισσότερο παραδοσιακή και ποσοτική της έκφανση, η ανταγωνιστικότητα ορίζεται ως βελτίωση της σχέσης κόστους / τιμής των παραγόμενων αγαθών και υπηρεσιών.

Στην περισσότερο δυναμική και απαιτητική της εκδοχή, η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας εστιάζεται κυρίως στα ποιοτικά χαρακτηριστικά των παραγόμενων αγαθών και υπηρεσιών, ενισχύοντας τον σχεδιασμό, την καινοτομία, την προσαρμοστικότητα στα μεταβαλλόμενα σήματα της ζήτησης, την αξιοπιστία των χρόνων παράδοσης, τις εξειδικευμένες γνώσεις, την ευρηματικότητα και την πρωτοτυπία καθώς και την αξιοποίηση των τεράστιων ευκαιριών που προσφέρει η δημιουργική αξιοποίηση της νέας τεχνολογίας.

Η προώθηση των νέων τεχνολογιών, που θα αξιοποιούν επιστημονικό δυναμικό υψηλού επιπέδου, θα συνεισφέρει στη δημιουργία επιχειρήσεων 'έντασης τεχνολογίας', μέσω της κινητοποίησης του αναγκαίων κεφαλαίων και με την ορθή χρήση σύγχρονων χρηματοπιστωτικών εργαλείων. Αυτό θα διευκολύνει την ανάδειξη δραστηριοτήτων της «νέας οικονομίας» στην Ελλάδα και θα ευνοήσει τη δημιουργία νέων εταιρειών, τομέων και δραστηριοτήτων με βάση εφαρμογές πληροφορικής και επικοινωνιών ιδιαίτερα μάλιστα για τις

μικρομεσαίες επιχειρήσεις, μέσω της ανάπτυξης των κατάλληλων χρηματοπιστωτικών (όπως τα κεφάλαια επιχειρηματικού κινδύνου) και θεσμικών μηχανισμών (όπως οι "θερμοκοιτίδες" επιχειρήσεων).

Οι επιχειρήσεις πρέπει να βελτιώσουν την ικανότητά τους να ανταποκρίνονται με επιτυχία στις συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες της αγοράς, να επιζητούν την αριστεία, να επικεντρώνονται σε κρίσιμα σημεία της ανταγωνιστικής ικανότητας, να καλλιεργούν δίκτυα συνεργασίας, να στοχεύουν σε αγορές συγκεκριμένων προϊόντων ή υπηρεσιών, να επενδύουν στην Έρευνα και Τεχνολογική Ανάπτυξη και να αναπτύσσονται διεθνώς. Προκειμένου να ανταποκριθούν οι επιχειρήσεις στα παραπάνω απαιτείται σταθερότητα επιχειρηματικού περιβάλλοντος και συνεπώς είναι αναγκαία η προώθηση της συνεργασίας και η αναβάθμιση των εταιρικών σχέσεων.

Η επιχειρηματικότητα αποτελεί έναν από τους κυριότερους συντελεστές βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας. Στόχος είναι να αυξηθεί σημαντικά μέχρι το 2006 το ποσοστό ίδρυσης νέων επιχειρήσεων. Για το σκοπό αυτό απαιτείται πλήρης αξιοποίηση επιχειρηματικών κεφαλαίων και κεφαλαίων υψηλού κινδύνου (ειδικά για νέες επιχειρήσεις), καθώς και βελτίωση της διασύνδεσης μεταξύ των εκπαιδευτικών, επιμορφωτικών και επιχειρηματικών αναγκών. Η βελτίωση δεξιοτήτων και ικανοτήτων αποτελεί προϋπόθεση για να ικανοποιηθεί η σαφής ανάγκη αύξησης εξειδικευμένου προσωπικού στον επιχειρηματικό τομέα.

Λαμβάνοντας υπόψη αφ' ενός τη διάρθρωση της παραγωγικής βάσης και αφ' ετέρου το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν διαφορετικά προβλήματα και έχουν διαφορετικό βαθμό συνεισφοράς στην αύξηση της απασχόλησης, υφίσταται σαφής προτεραιότητα αντιμετώπισης των προβλημάτων των μικρότερων επιχειρήσεων με χρήση όλων των ενδεδειγμένων εργαλείων από πλευράς πολιτικής (όπως απλούστευση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, πρόσβαση σε τεχνολογίες και δίκτυα

συνεργασίας, πρόσβαση σε νέα χρηματοπιστωτικά εργαλεία, πρόσβαση σε δεξιότητες).

Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, τέλος, απαιτεί εντατικές προσπάθειες απλούστευσης και εξορθολογισμού του επιχειρηματικού περιβάλλοντος. Εάν εξαλειφθούν ουσιαστικά εμπόδια για τη λειτουργία των επιχειρήσεων, η απλούστευση των κανόνων και των διαδικασιών σε κάθε στάδιο της επιχειρηματικής δραστηριότητας μπορεί να οδηγήσει σε μεγαλύτερη διαφάνεια και αποτελεσματικότητα, ταχύτερη ανταπόκριση σε νέες επενδυτικές ευκαιρίες, αλλά και να διευκολύνει τις άμεσες ξένες επενδύσεις.

Στα πλαίσια αυτά γενικό στρατηγικό στόχο της Ελληνικής Οικονομίας αποτελεί η ενίσχυση της ποιοτικά προσανατολισμένης ανταγωνιστικότητας. Η τόνωση της επιχειρηματικότητας, η απλοποίηση και ο εξορθολογισμός του επιχειρηματικού περιβάλλοντος αποτελούν τους κυριότερους συντελεστές για την επίτευξη του στόχου αυτού.

Για την επίτευξη των στόχων αυτών σχεδιάζονται πολιτικές, οι οποίες συμβάλλουν στην επίλυση των προβλημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

3. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η επίλυση των προβλημάτων του επιχειρηματικού περιβάλλοντος δημιούργησε την ανάγκη ενός ολοκληρωμένου και σύγχρονου προγράμματος παρέμβασης. Το πρόγραμμα αυτό ονομάζεται ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ Ε.Π.ΑΝ. και περιλαμβάνει δέσμες δράσεων και ενισχύσεων που στοχεύουν άμεσα ή έμμεσα στην επίλυση των προβλημάτων του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Στο επίκεντρο των δράσεων του ΕΠΑΝ βρίσκεται η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας σε τομείς όπως οι νέες τεχνολογίες, η απελευθερωμένη αγορά εργασίας, το περιβάλλον, ο τουρισμός, σε ειδικές κατηγορίες πληθυσμού όπως οι νέοι, οι γυναίκες και τα άτομα με ειδικές ανάγκες, αλλά και η χρηματοδότηση δράσεων εκσυγχρονισμού των επιχειρήσεων και ιδιαίτερα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στην μεταποίηση, στον τουρισμό και στις υπηρεσίες. Επίσης προωθούνται έργα αναβάθμισης των βιομηχανικών περιοχών, του εθνικού συστήματος ποιότητας, των ενεργειακών δομών και των περιφερειακών δομών πληροφόρησης, εκπαίδευσης, διαχείρισης και υποστήριξης των επιχειρήσεων.

Οι πολιτικές για την αντιμετώπιση των προβλημάτων περιστρέφονται γύρω από τους τομείς της μεταποίησης και των υπηρεσιών, τις έρευνας και της τεχνολογίας, του τουρισμού, της ενέργειας και των φυσικών πόρων.

3.1. ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΤΟΜΕΩΝ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Η φθίνουσα συμμετοχή της μεταποίησης στο ΑΕΠ και τα χαρακτηριστικά της κλαδικής της διάρθρωσης (εσωτερική εξειδίκευση σε κλάδους χαμηλής προστιθέμενης αξίας), συχνά εκλαμβάνονται ως βασικά εμπόδια στην αναπτυξιακή διαδικασία. Στην πραγματικότητα η εικόνα είναι πολύ καλύτερη διότι η διαχωριστική γραμμή μεταξύ μεταποίησης και υπηρεσιών (όπου οι επιδόσεις είναι καλύτερες) γίνεται συνεχώς δυσδιάκριτη (ένας αριθμός υπηρεσιών παίζει το ρόλο προαπαιτούμενου για επιτυχή μεταποιητική δραστηριότητα). Η Ελλάδα σαφώς χρειάζεται να διευρύνει και να ενδυναμώσει τις δραστηριότητες υψηλής προστιθέμενης αξίας, και για το σκοπό αυτό απαιτείται μεταβολή της επιχειρηματικής νοοτροπίας και στρατηγικής σε όλο το παραγωγικό σύστημα.

Παρ' όλα αυτά η αναδιάρθρωση και ενδυνάμωση της βιομηχανικής βάσης της χώρας καθώς και η διατήρηση ενός επιπέδου επενδύσεων υψηλότερου του κοινοτικού μέσου όρου αποτελούν βασικά ζητούμενα της πολιτικής προς τις επιχειρήσεις.

Στον τομέα αυτό η παραγωγική ανασυγκρότηση και τεχνολογική αναβάθμιση εξυπηρετείται από τις εξής προτεραιότητες πολιτικής :

1. Μέτρα απλοποίησης και αναβάθμισης του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Η ενδυνάμωση της ανταγωνιστικότητας απαιτεί σοβαρές προσπάθειες για την απλοποίηση και τον εξορθολογισμό του επιχειρηματικού περιβάλλοντος. Με την εξάλειψη βασικών εμποδίων στην επιχειρηματική λειτουργία, την απλοποίηση των κανόνων και διαδικασιών σε κάθε στάδιο της επιχειρηματικής δραστηριότητας και την οργανωμένη χωροθέτηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας με παροχή σύγχρονων υποδομών, μπορεί να προωθηθεί μεγαλύτερη διαφάνεια και αποτελεσματικότητα, ταχύτερη αξιοποίηση των νέων επενδυτικών ευκαιριών, καθώς και να διευκολυνθούν οι ξένες άμεσες επενδύσεις.

2. Αξιοποίηση της τεχνολογίας στην επιχειρηματική δραστηριότητα.

Η απορρόφηση νέων τεχνολογιών θα συνεισφέρει στη δημιουργία επιχειρήσεων έντασης τεχνολογίας, αξιοποιώντας το υψηλό επίπεδο επιστημονικό δυναμικό με την κινητοποίηση των αναγκαίων κεφαλαίων και την κατάλληλη χρήση σύγχρονων χρηματοδοτικών μηχανισμών. Αυτό θα διευκολύνει να αναδυθούν στην Ελλάδα δραστηριότητες της «νέας οικονομίας», ενισχύοντας τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων, κλάδων και δραστηριοτήτων (ιδίως για τις ΜΜΕ).

3. Ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας.

Ο εκσυγχρονισμός και προσαρμογή του παραγωγικού συστήματος, απαιτεί αλλαγή στην επιχειρηματική συμπεριφορά με τρόπο που να συνεισφέρει στην αναβάθμιση του τεχνολογικού και του ανθρώπινου παράγοντα μέσα στην επιχείρηση. Η ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας αποτελεί βασικό στόχο, ιδιαίτερα όταν αυτή συνδέεται με ομάδες πληθυσμού που έχουν περιορισμένες ευκαιρίες στην άσκησή της (π.χ. νέοι, γυναίκες κλπ). Επιδιώκεται η σημαντική αύξηση του ρυθμού δημιουργίας νέων επιχειρήσεων μέχρι το 2006. Αυτό απαιτεί μεγάλης κλίμακας χρήση κεφαλαίου κινδύνου και επιχειρηματικών συμμετοχών (venture and risk capital), ιδίως για την έναρξη επιχειρήσεων.

4. Προώθηση επιχειρηματικών συνεργασιών.

Οι επιχειρήσεις πρέπει να βελτιώσουν τη δυνατότητά τους να ανταποκρίνονται επιτυχώς σε μεταβαλλόμενες συνθήκες της αγοράς, να αναζητούν την επιχειρηματική αριστεία, να εστιάζουν στις κεντρικές δεξιότητες που διαθέτουν, να ενισχύουν δίκτυα συνεργασίας, να στοχεύουν σε νησίδες της αγοράς, να επενδύουν σε έρευνα και ανάπτυξη και να επιχειρούν την έξοδό τους στη διεθνή αγορά. Προκειμένου να επιτευχθούν τέτοιοι στόχοι με σταθερότητα, οι συνεργασίες των επιχειρήσεων έχουν καθοριστική σημασία, καθώς και η καλλιέργεια κουλτούρας συνεργασίας.

5. Οικολογικός αναπροσανατολισμός της επιχειρηματικής δραστηριότητας

Η ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης στη λειτουργία των επιχειρήσεων αποτελεί ισχυρό μέσο βελτίωσης της ανταγωνιστικότητάς τους, ενώ η ενίσχυση της βιομηχανίας του "περιβάλλοντος" αποτελεί προνομιακό πεδίο διεύρυνσης της επιχειρηματικής δραστηριότητας και της απασχόλησης. Ο οικολογικός αναπροσανατολισμός της επιχειρηματικής δραστηριότητας μέσα από τις μετατοπίσεις και τις αλλαγές που προϋποθέτει στην επιχειρηματική κουλτούρα οδηγεί σε μείωση του ελλείμματος κοινωνικής αποδοχής για τη βιομηχανική δραστηριότητα και συμβάλει ουσιαστικά στη προσπάθεια για βιώσιμη ανάπτυξη.

6. Αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού των επιχειρήσεων.

Η βελτίωση των δεξιοτήτων και επαγγελματικών δυνατοτήτων είναι αναγκαία ώστε να ικανοποιηθεί η ανάγκη αύξησης του αριθμού απασχολούμενων υψηλών προσόντων στις επιχειρήσεις. Απαιτείται προσαρμογή στις διαπιστωμένες ανάγκες της αγοράς αλλά και έμφαση σε νέα τεχνολογικά επαγγέλματα για τα οποία η αγορά δεν έχει ακόμα εκδηλώσει επαρκή ζήτηση.

Τέλος, δεδομένης της δομής του παραγωγικού συστήματος και αναγνωρίζοντας ότι διαφορετικού μεγέθους επιχειρήσεις συνεισφέρουν με διαφορετικό τρόπο στην απασχόληση αλλά αντιμετωπίζουν και προβλήματα διαφορετικής έντασης, δημιουργείται σαφής προτεραιότητα να αντιμετωπιστούν οι ιδιαίτερες ανάγκες των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με τα κατάλληλα εργαλεία πολιτικής σε κάθε τομέα στοχευμένης παρέμβασης.

3.2. ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΝΕΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Οι αδυναμίες του παραγωγικού συστήματος αντανακλώνται εντονότερα στην εικόνα της Ερευνητικής και Τεχνολογικής Βάσης της χώρας. Το

ερευνητικό σύστημα διακρίνεται από έντονες ανισοροπίες ως προς τη συνεισφορά διαφορετικών φορέων χρηματοδότησης. Η συμβολή των επιχειρήσεων στη συνολική δαπάνη για ΕΤΑ³ παραμένει χαμηλή, η δημόσια προσπάθεια στο πεδίο της ΕΤΑ είναι κατακερματισμένη σε πολλούς τομείς και ομάδες με μέγεθος χαμηλότερο της αναγκαίας κρίσιμης μάζας που θα έφερνε αποτέλεσμα, υπάρχει έλλειψη ικανού αριθμού ειδικευμένων επιστημόνων και μηχανικών σε τομείς ταχείας τεχνολογικής ανάπτυξης, η επιχειρηματικότητα των ερευνητών βρίσκεται σε νηπιακό στάδιο ενώ η σημασία που κατά παράδοση αποδιδόταν στην προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ήταν ασθενική. Ταυτοχρόνως, η παροχή τεχνολογικών υπηρεσιών προς τις επιχειρήσεις (κυρίως προς τις ΜΜΕ) παραμένει εξαιρετικά ανεπαρκής. Επίσης το επίπεδο αναγνώρισης της σημασίας της νέας τεχνολογίας και των δυνατοτήτων που αυτή προσφέρει για την ανασυγκρότηση της οικονομίας και της κοινωνίας παραμένει πολύ πίσω από τις ανάγκες, τόσο όσον αφορά τις εδραιωμένες πεποιθήσεις και αντιλήψεις του ευρέως κοινού, όσο και αυτές του κόσμου των επιχειρήσεων.

Στον τομέα αυτό ο στόχος της ενθάρρυνσης της δημιουργίας νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και της ενίσχυσης του σχηματισμού νέων ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων, εξυπηρετείται από τις εξής προτεραιότητες πολιτικής:

1. Ενθάρρυνση της εμπορευματοποίησης των αποτελεσμάτων της έρευνας

Η αξιοποίηση και εμπορική εκμετάλλευση των αποτελεσμάτων της ΕΤΑ είναι μία από τις βασικές προτεραιότητες πολιτικής η οποία θα επιτρέψει σε ερευνητές του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα να δημιουργήσουν νέες εταιρίες ταχείας ανάπτυξης. Η δημιουργία των νέων αυτών επιχειρήσεων θα έχει ευεργετικές συνέπειες σε πολλά επίπεδα: αύξηση της απασχόλησης, άνοδος της βιομηχανικής ΕΤΑ, ανάδυση της νέας οικονομίας κλπ.

³ Έρευνα και Τεχνολογία

2. Ενίσχυση των τεχνολογικών πάρκων και των ερευνητικών κέντρων

Τα τεχνολογικά πάρκα και τα ερευνητικά κέντρα παράγουν γνώση και τεχνολογία που είναι απαραίτητες στην σύγχρονη οικονομία. Οι θερμοκοιτίδες επιχειρήσεων έντασης γνώσης υποστηρίζουν τις πρώτες και δύσκολες φάσεις των νέων επιχειρήσεων και παρέχουν υπηρεσίες σε υποδομή και γνώση που είναι απαραίτητες για την ανάπτυξη τους. Η περαιτέρω ανάπτυξη των ερευνητικών εργαστηρίων και κέντρων θα συνδεθεί με την παροχή συγκεκριμένων υπηρεσιών προς τους παραγωγικούς φορείς, οι οποίοι με τη σειρά τους θα στοχεύσουν στην αξιοποίηση των αποτελεσμάτων των ερευνών των χρηματοδοτούμενων από το ΕΠΑΝ Ινστιτούτων και Ερευνητικών Κέντρων.

3. Ενδυνάμωση της συνεισφοράς των επιχειρήσεων στην ερευνητική προσπάθεια

Η ενεργή συμμετοχή των επιχειρήσεων σε έργα ETA αλλά και ευρύτερα σε έργα επίδειξης, μεταφοράς τεχνολογίας κλπ είναι βασικές προϋποθέσεις για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των παραγωγικών φορέων και την προώθηση της καινοτομίας. Η είσοδος όσο το δυνατόν περισσότερων επιχειρήσεων σε έργα αυτού του είδους και ιδιαίτερα νέων επιχειρήσεων είναι μία από τις προτεραιότητες της πολιτικής.

4. Δημιουργία νέων δικτύων τεχνολογικών και ερευνητικών δραστηριοτήτων

Η συνεργασία ερευνητικών και παραγωγικών φορέων είναι η απαραίτητη συνθήκη για την μετακύλιση των προϊόντων της ETA στην παραγωγική διαδικασία. Η προώθηση μακροχρόνιων συνεργασιών ανάμεσα σε ερευνητικούς και παραγωγικούς φορείς δημιουργεί μηχανισμούς μάθησης, μεταφοράς τεχνολογίας και τεχνογνωσίας και γενικά ενισχύει την τεχνολογική βάση και το δυναμικό των παραγωγικών φορέων.

5. Συνειδητοποίηση της ευεργετικής και κρίσιμης συνεισφοράς της τεχνολογίας στις οικονομικές επιδόσεις και στην ευημερία.

Το εγχείρημα της ενδυνάμωσης και διάχυσης της συνείδησης ότι η νέα τεχνολογία συμβάλλει στην ευημερία και στις οικονομικές επιδόσεις αναφέρεται τόσο στο ευρύ κοινό όσο και στις ίδιες τις επιχειρήσεις. Το ευρύ κοινό θα ευαισθητοποιηθεί στη σημασία της τεχνολογίας μέσα από μέτρα εκλαΐκευσης και προβολής. Παράλληλα θα ενισχυθεί το ερευνητικό δυναμικό και ιδιαίτερα η ένταξή του στους παραγωγικούς φορείς.

3.3. ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΝΕΩΝ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΩΝ

Η προώθηση της αειφόρου τουριστικής ανάπτυξης που βασίζεται στην ήπια διαχείριση των φυσικών πόρων, στον εκσυγχρονισμό των τουριστικών επιχειρήσεων, καθώς και στην εκμετάλλευση του δυναμικού του ανθρωπίνου κεφαλαίου και των νέων τεχνολογιών επιβάλλεται από τους, ιδιαίτερα ανταγωνιστικούς και απαιτητικούς, κανόνες του παιχνιδιού που διαμορφώνουν οι δραστικές μεταβολές στο εξωτερικό περιβάλλον (από την τεχνολογία μέχρι τις μεταφορές, τη διαφήμιση και το μάρκετινγκ). Παρά ταύτα η βασική σύνθεση των τουριστικών πλεονεκτημάτων της χώρας έχει μείνει στάσιμη και αναλλοίωτη. Η προσπάθεια αναβάθμισης του τουριστικού προφίλ της οικονομίας συμπίπτει με την προσπάθεια εισαγωγής εναλλακτικών μορφών τουρισμού σε συγκεκριμένους θύλακες της αγοράς. Επιπλέον, η βελτίωση της σύνθεσης της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών όλων των κλάδων των τουριστικών επιχειρήσεων θα συμβάλλει στην επέκταση της τουριστικής περιόδου.

Στον τομέα αυτό ο στόχος της διατήρησης του μεριδίου της χώρας στη διεθνή τουριστική αγορά και της ανασυγκρότησης και εμπλουτισμού των τουριστικών πλεονεκτημάτων που διαθέτει η Ελλάδα οικοδομώντας παράλληλα και νέα πλεονεκτήματα

εξυπηρετείται από τις εξής προτεραιότητες πολιτικής :

1. Αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών σε όλους τους τομείς που συνθέτουν το τουριστικό προϊόν

Η προτεραιότητα αυτή μπορεί να υλοποιηθεί μέσω ενός ολοκληρωμένου σχεδιασμού για τον εκσυγχρονισμό των τουριστικών επιχειρήσεων. Η χορήγηση ενισχύσεων για νέες ξενοδοχειακές κλίνες πρέπει να γίνεται με βάση τη φυσική, περιβαλλοντική και κοινωνικά φέρουσα ικανότητα των τουριστικών περιοχών σε όλες τις περιφέρειες. Οι περιοχές που χαρακτηρίζονται από επάρκεια τουριστικών καταλυμάτων προσδιορίζονται με γνώμονα την ικανότητα αυτή, λαμβανομένου βέβαια υπόψη ότι δεν θα γίνονται επενδύσεις σε νέες κλίνες με βάση οικονομικά κίνητρα. Έμφαση στις περιοχές αυτές θα δίδεται στην αναβάθμιση των υφιστάμενων μονάδων.

2. Η οργάνωση υποδομών ικανών να τροφοδοτήσουν την ανάπτυξη εναλλακτικού τουρισμού

Χρειάζεται να εμπλουτισθεί η σύνθεση του τουριστικού προϊόντος, μέσω της δημιουργίας της κατάλληλης υποδομής και της οργάνωσης συγκεκριμένων προϊόντων για εναλλακτικές μορφές τουρισμού, με βάση αναβαθμισμένη στρατηγική σε περιφερειακό επίπεδο. Ειδικά έργα τουριστικής υποδομής πρέπει να χρηματοδοτηθούν αποκλειστικά ως ιδιωτικές επενδύσεις. Ειδικότερα δε όσον αφορά τις ενισχύσεις για επενδύσεις σε μαρίνες, στο πλαίσιο της υφιστάμενης αναπτυξιακής νομοθεσίας, οι ενισχύσεις αυτές θα χορηγηθούν αποκλειστικά και μόνο με βάση τα συμπεράσματα της μελέτης για το Εθνικό Σύστημα Λιμένων Αναψυχής (ΕΣΥΛΑ). Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση των τουριστικών αγκυροβολίων, ακόμα κι αν έχουν προγραμματιστεί ως δημόσιες επενδύσεις.

3. Η ενίσχυση του τουριστικού προϊόντος με το συγκριτικό πλεονέκτημα του πολιτιστικού αποθέματος που διαθέτει η χώρα

Στο πλαίσιο της διαφοροποίησης του τουριστικού προϊόντος, μόνον δημόσιες επενδύσεις

σε συγκεκριμένους τομείς μπορούν μόνο να συγχρηματοδοτηθούν από το 3^ο ΚΠΣ, όπως εγκαταστάσεις τουριστικών αγκυροβολίων, ενέργειες εμπλουτισμού του τουριστικού προϊόντος μέσω της προώθησης της πολιτιστικής κληρονομιάς, που αποτελεί το συγκριτικό πλεονέκτημα της Ελλάδας (με σύγχρονες τεχνικές οργάνωσης), καθώς και ενέργειες βελτίωσης του φυσικού περιβάλλοντος ως τουριστικού πόρου, σε συνέργια με δράσεις που περιλαμβάνονται σε άλλα Επιχειρησιακά Προγράμματα (Πολιτισμός και Περιβάλλον).

4. Η ενίσχυση και προβολή της Ελλάδας ως τουριστικού προορισμού

Η ενίσχυση της προσπάθειας προβολής της Ελλάδας ως τουριστικού προορισμού, μέσω κυρίως μιας δράσης, με επαρκή και σταθερό προϋπολογισμό, που θα επικεντρώνεται σε ειδικές ομάδες-στόχους, με βάση εξειδικευμένη και αξιόπιστη έρευνα αγοράς, λαμβανομένων υπόψη και συνεργιών με παράλληλες πρωτοβουλίες από τον ιδιωτικό τομέα.

5. Η μείωση της εποχικότητας της τουριστικής δραστηριότητας

6. Η αναμόρφωση της τουριστικής εκπαίδευσης και κατάρτισης

Η αναδιάρθρωση της αρχικής και επαγγελματικής κατάρτισης στον τομέα του τουρισμού. Η σύνδεση της εκπαίδευσης αυτής με τις ανάγκες του τομέα πρέπει να βελτιωθεί ουσιαστικά. Για το σκοπό αυτό πρέπει να δημιουργηθούν νέες μορφές δομών συνεργασίας με στόχο τον προσδιορισμό του περιεχομένου των εκπαιδευτικών προγραμμάτων καθώς και της πρακτικής άσκησης κατά τη διάρκεια της κατάρτισης. Πρέπει να επιτευχθεί καλύτερη γεωγραφική κατανομή της προσφοράς εκπαίδευσης. Ο δημόσιος τομέας πρέπει να ενθαρρύνει διακρατικές εταιρικές σχέσεις μεταξύ δημόσιων ή ιδιωτικών φορέων εκπαίδευσης και αναγνωρισμένων κέντρων αριστείας σε άλλες χώρες. Η δράση στο πεδίο αυτό πρέπει να ενισχύεται κατά τη διάρκεια των περιόδων χαμηλής τουριστικής κίνησης.

3.4. ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΩΣ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΑΥΞΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Για τη διαμόρφωση των ειδικών στόχων στον τομέα της ενέργειας λαμβάνονται υπόψη οι εξής παράγοντες :

- το διεθνές περιβάλλον, που χαρακτηρίζεται από την ανάληψη συγκεκριμένων περιβαλλοντικών δεσμεύσεων (για την Ελλάδα: περιορισμός της αύξησης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως 25% το 2010, σε σχέση με το επίπεδο του 1990 και του 1995, ανάλογα με το είδος του αερίου) και την παγκοσμιοποίηση των ενεργειακών αγορών, η οποία επιτρέπει τη δημιουργία περιφερειακών αγορών ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου.

- η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον ενεργειακό τομέα, αφενός για διπλασιασμό της συμμετοχής των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) και της συμπαραγωγής στο ενεργειακό ισοζύγιο μέχρι το 2010, καθώς και για βελτίωση της ενεργειακής αποδοτικότητας και αφετέρου για την απελευθέρωση των αγορών ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου, η οποία δεσμεύει τη χώρα μας, αντίστοιχα από το 2001 και μετά το 2006.

- τα χαρακτηριστικά του ελληνικού ενεργειακού συστήματος, τα κυριότερα από τα οποία είναι η μεγάλη εξάρτηση από εισαγόμενες πηγές ενέργειας και ιδιαίτερα από το πετρέλαιο, η πολλαπλάσια του κοινοτικού μέσου όρου αύξηση της ενεργειακής ζήτησης, η υψηλή ενεργειακή ένταση, η έλλειψη ισχυρών διασυνδέσεων με τα ευρωπαϊκά δίκτυα φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, τα προβλήματα στην κάλυψη των ενεργειακών αναγκών του νησιωτικού χώρου και ορισμένων άλλων περιοχών, καθώς και η κυριαρχία του δημόσιου τομέα στις αγορές ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου.

Σε ό,τι αφορά τις ορυκτές πρώτες ύλες, η παγκοσμιοποίηση των αγορών φαίνεται να επηρεάζει αρνητικά την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών, αλλά και γενικότερα των ευρωπαϊκών εξορυκτικών επιχειρήσεων, επειδή οι συνθήκες στις αντίστοιχες

επιχειρήσεις τρίτων χωρών χαρακτηρίζονται από μεγάλη διαφορά στο κόστος εργασίας, στις απαιτήσεις ασφάλειας εργασίας και στις περιβαλλοντικές προδιαγραφές.

Σε ό,τι αφορά τους υδατικούς πόρους, η αλόγιστη αύξηση των υδροαπολήψεων, σε συνδυασμό με την προηγούμενη και την αναμενόμενη (2000-2002) περίοδο λειψυδρίας καθώς και άλλα απρόβλεπτα ατμοσφαιρικά φαινόμενα, επιβάλλουν την άμεση ανάληψη συντονισμένων δράσεων για την έγκαιρη αντιμετώπιση της διαφαινόμενης μακροχρόνιας σταθερής μείωσης των αποθεμάτων των υπόγειων νερών.

Στον τομέα αυτό ο στόχος της βελτίωσης της συνεισφοράς της ενέργειας και των φυσικών πόρων ως εργαλείων αύξησης της ανταγωνιστικότητας της Ελληνικής Οικονομίας με ταυτόχρονο σεβασμό των περιβαλλοντικών δεσμεύσεων της χώρας εξυπηρετείται από τις εξής προτεραιότητες πολιτικής :

1. Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας

Η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας επιτυγχάνεται με την παροχή εναλλακτικών (και κατά τεκμήριο ανταγωνιστικών) λύσεων στην κάλυψη των ενεργειακών αναγκών τόσο των επιχειρήσεων όσο και των οικιστικών συνόλων. Η εισαγωγή του ανταγωνισμού θα λειτουργήσει επωφελώς για την κατανάλωση, ενώ θα δημιουργήσει ευνοϊκότερες συνθήκες για επιχειρήσεις και καταναλωτές. Επιπλέον, ο στόχος της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας εξυπηρετείται και από την ανάδειξη του ίδιου του ενεργειακού τομέα ως πεδίου ανάπτυξης επιχειρηματικής δραστηριότητας σε συνθήκες ανταγωνισμού.

2. Ενίσχυση της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού της χώρας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην προοπτική της διεύρυνσής της

Στην ενίσχυση της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού, λαμβάνοντας υπόψη τις ενεργειακές ανάγκες της χώρας καθώς και τις προοπτικές διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα συμβάλλει η ολοκλήρωση των σημαντικών έργων υποδομής ειδικά αυτών του φυσικού αερίου που θα αναδείξουν την Ελλάδα ως «ενεργειακό κόμβο» της ευρύτερης περιοχής (λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του Άρθρου 29 του κανονισμού 1260/99). Παρόμοιας φύσεως επενδύσεις, ωστόσο, μπορεί να

δικαιολογηθούν μόνο εάν υφίσταται ρεαλιστική προοπτική σημαντικού μεγέθους αγοράς φυσικού αερίου, βάσει έγκαιρης απόφασης τόσο από πλευράς νέων επιχειρήσεων παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, όσο και από πλευράς της ΔΕΗ, να προωθήσουν την κατασκευή στο ελληνικό έδαφος κι άλλων εγκαταστάσεων παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος από φυσικό αέριο, αλλά και να επεκτείνουν τη χρήση του αερίου σε νέους πελάτες εφ' όσον οι πόροι το επιτρέπουν. Για να καταστούν εφικτά τα παραπάνω, η τιμολογιακή πολιτική για το φυσικό αέριο στο Ελληνικό έδαφος, και όχι μόνο στα σύνορα, πρέπει να είναι ανταγωνιστική σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη. Επίσης, οι όροι των σχετικών συμβάσεων πρέπει να καθιστούν σαφές ότι η επιπλέον προμήθεια φυσικού αερίου από την Ιταλία θα συμβάλει πραγματικά στον υγιή ανταγωνισμό μεταξύ προμηθευτών στην αγορά φυσικού αερίου.

Ο τομέας των φυσικών πόρων περιλαμβάνει τους υδάτινους και τους γεωθερμικούς πόρους καθώς και τα ορυκτά και μεταλλεύματα (είτε συνδέονται με την ενέργεια, είτε όχι). Σ' αυτό τον τομέα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα: (α) στην αποτίμηση, το σχεδιασμό και τη διαχείριση των υδάτινων και γεωθερμικών πόρων, με στόχο την ορθολογική χρήση τους, συμπεριλαμβανομένης και της εκπόνησης σχεδίων διαχείρισης για κάθε λεκάνη απορροής της χώρας και (β) στη στρατηγική αποτίμηση των κοιτασμάτων μεταλλευμάτων και ορυκτών, της εκμετάλλευσης και επεξεργασίας τους με σύγχρονες τεχνολογίες, καθώς και των εν δυνάμει νέων χρήσεων ή παραγωγής νέων προϊόντων.

3. Προσαρμογή του ενεργειακού συστήματος στις συνθήκες απελευθέρωσης των ενεργειακών αγορών

Η προσαρμογή του ενεργειακού συστήματος στις συνθήκες απελευθέρωσης των ενεργειακών αγορών συνεπάγεται θεσμικές και οργανωτικές ρυθμίσεις προκειμένου να εξασφαλιστεί κατάλληλη εποπτεία του νέου καθεστώτος. Επιπλέον, υπαγορεύει αναγκαία έργα υποδομών για τη μεταφορά και τη διανομή της ηλεκτρικής ενέργειας και του φυσικού αερίου με τρόπο που να διασφαλίζεται ο ανταγωνισμός.

Όσον αφορά την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, ο σχεδιασμός και η δημιουργία υποδομής που θα διευκολύνει και θα επιτρέψει την επόπτευση της αγοράς υπό το νέο καθεστώς, συμπεριλαμβανομένης και της Ρυθμιστικής Αρχής

στον τομέα της ενέργειας, καθώς και η κατά περίπτωση περαιτέρω ανάπτυξη και βελτίωση των υποδομών μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικού ρεύματος, αποτελούν προτεραιότητες. Επιπρόσθετα της δαπάνης των ιδίων των εγκαταστάσεων μονάδων ΑΠΕ & Συμπαραγωγής, η δαπάνη των μικρών διασυνδέσεων τους με το σύστημα μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας θα πρέπει να θεωρείται επιλέξιμη δαπάνη. Βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου (Νόμος 2244/94) χρειάζεται προς όφελος των ανεξάρτητων προμηθευτών ηλεκτρικής ενέργειας που προέρχεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και συμπαραγωγή ηλεκτρισμού - θερμότητας. Με τη βελτίωση αυτή, θα μπορούσε να επιτευχθεί απλούστευση των διαδικασιών χορήγησης αδειών και επαρκείς όροι για το δικαίωμα προτεραιότητας στο σύστημα μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας.

4. Συμβολή στην τήρηση των περιβαλλοντικών δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η χώρα

Στην τήρηση των περιβαλλοντικών δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η χώρα στοχεύει, κυρίως, η διεύθυνση του φυσικού αερίου (χωρίς να πληγεί το ανταγωνιστικό καθεστώς της αγοράς αυτής) και των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Στο πνεύμα αυτού του στόχου βρίσκεται η επιταγή της απλούστευσης των διαδικασιών αδειοδότησης, καθώς και της ρύθμισης για προτεραιότητα πρόσβασης στο δίκτυο μεταφοράς της ηλεκτρικής ενέργειας που έχει παραχθεί με την πλέον καθαρή τεχνολογία.

Στο πλαίσιο αυτό, προτεραιότητα αποτελεί η μείωση, όσο ταχύτερα είναι εφικτό, της συμβατικής χρήσης του λιγνίτη στην παραγωγή ηλεκτρισμού, κυρίως μέσω της υποκατάστασής του από φυσικό αέριο. Οι επενδύσεις που αφορούν στην υποκατάσταση από φυσικό αέριο πρέπει, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, να υλοποιηθούν χωρίς χρηματοδοτική στήριξη μέσω επιδοτήσεων. Αυτό συνεισφέρει στη δημιουργία προϋποθέσεων ανταγωνιστικής αγοράς φυσικού αερίου.

5. Συνεισφορά στην κάλυψη των ειδικών αναγκών των νησιών.

Η κάλυψη των ειδικών αναγκών των νησιών, με τη μέγιστη δυνατή αξιοποίηση του πλούσιου δυναμικού τους σε Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας εξυπηρετείται με την ενίσχυση της κατασκευής των σχετικών εγκαταστάσεων και με τη βελτίωση της διασύνδεσης (των νησιών μεταξύ τους αλλά και με το ηπειρωτικό σύστημα). Επιπρόσθετα, χρειάζεται να υποστηριχθούν καινοτόμες λύσεις που μπορεί να

συνδυάζουν την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών με άλλες ανάγκες των νησιών. Στα πλαίσια αυτά μπορεί να υποστηριχθεί η κατασκευή καλωδιακών συνδέσεων τόσο μεταξύ νησιών, όσο και μεταξύ νησιών και του ηλεκτρικού δικτύου μεταφοράς της ηπειρωτικής χώρας, καθώς και περιβαλλοντικές παρεμβάσεις σε ηλεκτροπαραγωγικούς σταθμούς που βρίσκονται κοντά σε ευαίσθητες τουριστικά περιοχές. Σχετικό σχέδιο δράσης θα περιληφθεί στο πρόγραμμα. Επιπλέον, απαιτούνται καινοτόμες λύσεις στα προβλήματα παροχής ενέργειας, πιθανόν συνδυασμένες με την ύδρευση και την επεξεργασία αποβλήτων. Έργα που αφορούν τα παραπάνω ζητήματα πρέπει να ενθαρρύνονται μέσω ειδικού καθεστώτος παροχής ενισχύσεων για τα νησιά, στο πλαίσιο υποστήριξης της διαφοροποίησης προμηθευτών ενέργειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

4. ΔΟΜΕΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ - ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

4.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Από τις πολιτικές που αναπτύχθηκαν στο προηγούμενο κεφάλαιο θα αναλύσουμε στο παρόν τις δομές στήριξης του επιχειρηματικού περιβάλλοντος που γίνονται με την συνεργασία της Τ.Α. Η σκοπιμότητα της ανάλυσης των συγκεκριμένων δομών είναι ότι τα ΚΥΕ αποτελούν τέτοιες δομές - εργαλεία που στοχεύουν στην απλοποίηση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος. Παρακάτω λοιπόν αναλύονται ποιες είναι οι δομές αυτές και πως λειτουργούν;

4.2. ΔΟΜΕΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ - ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Τα τελευταία χρόνια η Τ.Α. έχει αναλάβει ένα ρόλο πιο πρωταγωνιστικό και πιο ουσιαστικό σε ότι αφορά την τοπική ανάπτυξη και την άσκηση επιχειρηματικότητας. Η συνεχής ανάθεση αρμοδιοτήτων και η ψήφιση νομοσχεδίων (όπως το 1461/1984 περί συστάσεως δημοτικών επιχειρήσεων) έχει δώσει μια ώθηση και μια δυναμική ώστε να συνεχίσει η Τ.Α. να προσφέρει τις υπηρεσίες της στον πολίτη. Στην προσπάθεια αυτή που γίνεται τίθενται μια σειρά από στόχοι, των οποίων η υλοποίηση προσδοκάται ότι θα βοηθήσει την ανάπτυξη επιχειρηματικότητας σε τοπικό επίπεδο:

Στόχος Νο1: Η δημιουργία ενός ολοκληρωμένου δικτύου υποστήριξης της επιχειρηματικότητας στους τομείς της μεταποίησης - υπηρεσιών και τουρισμού σε τοπικό επίπεδο αναβαθμίζοντας, συμπληρώνοντας και αξιοποιώντας τις υφιστάμενες δομές και δημιουργώντας νέες.

Στην χώρα μας υπάρχει σε περιφερειακό - τοπικό επίπεδο ένας μεγάλος αριθμός φορέων που στηρίζουν την επιχειρηματικότητα και κατ'επέκτασιν τις ΜΜΕ. Όμως η περιορισμένη εξειδίκευση και ο ανεπαρκής συντονισμός έχουν δημιουργήσει ένα κλίμα σύγχυσης και αβεβαιότητας στις υφιστάμενες επιχειρήσεις. Έτσι αποτρέπουν την δημιουργία νέων. Κατά συνέπεια είναι επιβεβλημένη η δημιουργία ενός δικτύου στήριξης της επιχειρηματικότητας που θα περιλαμβάνει όλους τους παραγωγικούς τομείς με την αναγκαία για κάθε τομέα εξειδίκευση. Με βάση τα παραπάνω προωθείται η λειτουργία Κέντρων Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (Κ.Ε.Τ.Α.) και Κέντρων Υποδοχής Επενδυτών (Κ.Υ.Ε.) με τη συνεργασία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας αυτοδιοίκησης. Το δίκτυο αυτό θα είναι αποκεντρωμένο ώστε να εξυπηρετήσει τις ανάγκες των επιχειρήσεων σε θέματα πληροφόρησης. Ο στόχος θα υλοποιηθεί σε συνεργασία με φορείς της Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Η δομή, οργάνωση και λειτουργία του δικτύου θα διαμορφωθεί βάση πορίσματα σχετικής μελέτης ενώ η συγκρότηση του θα γίνει μετά από πρόσκληση για εκδήλωση ενδιαφέροντος από τους παραπάνω φορείς. (η επιπλέον συνεργασία και συμβολή της κεντρικής διοίκησης είναι πάντα κρίσιμη και καθοριστική για την πραγματοποίηση αυτού του στόχου)

Στόχος Νο2: Προγραμματισμένη ανάπτυξη επιχειρηματικής δραστηριότητας σε συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση

Ο στόχος αυτός αναφέρεται στην ανάγκη που υπάρχει να υπάρξει μια προγραμματισμένη προσπάθεια από όλους τους τοπικούς φορείς και με διαδικασίες δημοκρατικού προγραμματισμού (δηλαδή με κάθετη συμμετοχή πολιτών) με αποτέλεσμα να διευρυνθούν οι δυνατότητες συνεργασίας των

επιχειρήσεων της Τ.Α. και του ιδιωτικού τομέα. Για να επιτευχθεί ο παραπάνω στόχος απαιτείται:

➤ να εκπονηθούν κλαδικές μελέτες ώστε να εντοπιστούν οι ανάγκες και οι κλάδοι στους οποίους η Τ.Α. μπορεί να αναπτύξει επιχειρηματικότητα και να δημιουργήσει βιώσιμες επιχειρήσεις,

➤ να εντοπιστούν οι ανάγκες και οι αντίστοιχοι πόροι, στα πλαίσια των τοπικών, νομαρχιακών και περιφερειακών αναπτυξιακών προγραμμάτων. Εν συνεχεία η Τ.Α. να μπορέσει να υλοποιήσει τους στόχους της μέσω των προγραμμάτων αυτών με διαδικασίες δημοκρατικού προγραμματισμού,

➤ συνεργασία των επιχειρήσεων της Τ.Α. με ομοειδείς επιχειρήσεις του δημοσίου ή ιδιωτικού τομέα μέσω προγραμματικών συμβάσεων.

Στόχος Νο3: Οριζόντια και κάθετη συνεργασία της Τ.Α. και συλλογική υποστήριξή τους

Σκοπός του στόχου αυτού είναι η ανάδειξη της σημασίας των συνεργασιών μεταξύ των επιχειρήσεων για την προώθηση και ανάπτυξη επιχειρηματικότητας. Επίσης να υπάρξει μια ενιαία πολιτική όσον αφορά την συμβουλευτική υποστήριξή τους. Για να επιτευχθεί ο παραπάνω στόχος απαιτείται:

➔ να γίνει εντοπισμός των προβλημάτων των επιχειρήσεων (θεσμικά, οργανωτικά, διοικητικά) και να αντιμετωπιστούν ανάλογα,

➔ συμβουλευτική υποστήριξη των επιχειρήσεων κατά κλάδο για τη δημιουργία και των ανάλογων προγραμμάτων υποστήριξης,

➔ δημιουργία ενός δικτύου ενημέρωσης, ανταλλαγής τεχνογνωσίας και πληροφοριών,

➔ διατύπωση εισηγήσεων προς την πολιτεία για την βελτίωση του θεσμικού πλαισίου που διέπει την κάθε ομάδα επιχειρήσεων της Τ.Α.

4.3. ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (Κ.Ε.Τ.Α.)

4.3.1. Γενικά

Η δημιουργία ενός δικτύου δομών επιχειρηματικής υποστήριξης είναι απαραίτητο για να μπορέσει να υπάρξει ένα φιλικό προς τον επενδυτή επιχειρηματικό περιβάλλον. Προς αυτή την κατεύθυνση κινήθηκαν και οι εμπνευστές των Κέντρων Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (ΚΕΤΑ).

Ο μεγάλος αριθμός των ΜΜΕ σε περιφερειακό επίπεδο σε συνδυασμό με το χαμηλό επίπεδο παρεχόμενων υπηρεσιών έκαναν επιτακτική την δημιουργία αυτού του δικτύου, θα λειτουργούν σε περιφερειακό επίπεδο και θα συνεργάζονται με την Τ.Α., της κατά τόπους Αναπτυξιακές Εταιρείες και τους υπόλοιπους τοπικούς φορείς με στόχο την παροχή αξιόπιστων υπηρεσιών πληροφόρησης και συμβουλευτικού προσανατολισμού προς τις επιχειρήσεις. Τα ΚΕΤΑ προβλέπεται να δικτυωθούν και να συνεργάζονται μεταξύ τους.

4.3.2. Αντικείμενο

Το αντικείμενο λειτουργίας των ΚΕΤΑ περιστρέφεται γύρω από τους παρακάτω άξονες:

⇒ Ενημέρωση, πληροφόρηση και καλλιέργεια επιχειρηματικού πνεύματος. Δηλαδή θα έχουν σαν στόχο την ενημέρωση των νέων επιχειρηματιών σε ευκαιρίες που υπάρχουν από τα διάφορα επιχειρησιακά προγράμματα, όπως το «ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ» του Υπουργείου Ανάπτυξης. Επίσης θα αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες ευαισθητοποίησης ειδικών ομάδων πληθυσμού ώστε να αναπτύξουν επιχειρηματική δραστηριότητα. Για να υλοποιηθούν τα παραπάνω πρέπει τα ΚΕΤΑ να έχουν τις απαραίτητες συνδέσεις με τοπικούς

παραγωγικούς φορείς εφαρμοσμένης τεχνολογίας και ικανότητα διακίνησης της ανάλογης για την εκάστοτε περιοχή, τεχνολογικής τους πληροφορίας.

⇒ Παρακολούθηση ανταγωνιστικότητας της τοπικής οικονομίας. Δηλαδή θα παρέχουν αναλυτική περιγραφή και στατιστική αποτύπωση διάφορων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων (ίδρυση, μεταβολές, πτωχεύσεις). Εν συνεχεία αυτά τα μεγέθη θα συγκρίνονται με αντίστοιχα άλλων επιχειρήσεων.

⇒ Εξατομικευμένη υποστήριξη - πυρήνας επιχειρηματικών συμβούλων. Τους επιχειρηματίες θα υποδέχονται κατάλληλα εκπαιδευμένοι επιχειρηματικοί σύμβουλοι (τουλάχιστον ένας ανά νομό) οι οποίοι θα παρέχουν πρώτου επιπέδου υποστήριξη. Εφόσον χρειάζεται ο νέος επενδυτής περαιτέρω υποστήριξη θα παραπέμπεται σε μια καταλληλότερη ομάδα συμβούλων επιχειρηματικών υπηρεσιών (μητρώα business consultants), ή στους αρμόδιους φορείς που έχουν να κάνουν με πληροφόρηση ΜΜΕ όπως Ο.Α.Ε.Δ., επιμελητήρια κτλ. Τα ΚΕΤΑ υποχρεώνονται για κάθε για κάθε αίτημα υποστήριξης το οποίο θα τους υποβάλλεται να καταρτίζουν έναν εξατομικευμένο οδηγό βέλτιστης διαδρομής του επιχειρηματία μα τα αναγκαία βήματα από την σύλληψη της ιδέας μέχρι την υλοποίησή της.

⇒ Δράσεις οργάνωσης, διαμεσολάβησης και αξιοποίησης χρηματοδοτικών εργαλείων. Αυτό έχει να κάνει με την ανάγκη να υπάρξει μια ενημέρωση και αξιοποίηση των υπηρεσιών που προσφέρονται στην αγορά και έχουν να κάνουν με χρηματοδοτικά εργαλεία. Τα ΚΕΤΑ μπορούν να αναπτύξουν πρωτοβουλίες οι οποίες θα σχετίζονται με την δημιουργία του ανάλογου περιβάλλοντος εμπιστοσύνης μεταξύ των επιχειρηματιών και των εταιρειών επιχειρηματικού κεφαλαίου, καθώς και της κινητοποίησης της τοπικής αποταμίευσης.

4.4. ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ (Κ.Υ.Ε.)

4.4.1. Γενικά

Τα Κέντρα Υποδοχής Επενδύσεων αποτελούν μια συστηματική προσέγγιση στο πρόβλημα της εξυπηρέτησης των επιχειρηματιών, των υποψηφίων επενδυτών αλλά και του κάθε ενδιαφερόμενου (άνεργου, εργαζόμενου, αγρότη κλπ.), στις σχέσεις τους με τον δημόσιο τομέα και αναλαμβάνει την διεκπεραίωση των υποθέσεών τους.

Για την σχεδίαση του συστήματος συνεκτιμήθηκε το σημερινό επίπεδο οργάνωσης του δημοσίου τομέα, οι δυνατότητες βελτίωσης με την χρήση των νέων τεχνολογιών και η αναμενόμενη ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Η ποιοτική αναβάθμιση της εξυπηρέτησης των ενδιαφερομένων πολιτών δεν συνίσταται μόνο στην μείωση της γραφειοκρατίας και στην ελαχιστοποίηση των μετακινήσεων. Εξίσου σημαντικό είναι ο πολίτης να νιώθει ότι το κράτος ενδιαφέρεται για τις ανάγκες του, ακούει τους προβληματισμούς του και είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις σύγχρονες απαιτήσεις.

Η δημιουργία των Κ.Υ.Ε. αποτελεί μια πρωτοποριακή και φιλόδοξη για τα ελληνικά δεδομένα παρέμβαση στο πρόβλημα της εξυπηρέτησης των πολιτών.

4.4.2. Αντικείμενο έργου Κ.Υ.Ε.

Το αντικείμενο εργασίας των Κ.Υ.Ε. θα αποτελείται από τις εξής εργασίες:

α ταχεία και αξιόπιστη ενημέρωση των επιχειρηματιών που ενδιαφέρονται να επενδύσουν

σε ένα νομό για τα προγράμματα και τις δυνατότητες χρηματοδότησης που υπάρχουν,

- συγκέντρωση των απαραίτητων δικαιολογητικών από τον επιχειρηματία τα οποία απαιτούνται για την σύσταση της επιχείρησης καθώς και ενημέρωση όσον αφορά την συμπλήρωσή τους,
- παροχή οικονομοτεχνικών, χρηματοπιστωτικών και επιχειρηματικών συμβουλών,
- υποδοχή, παραλαβή αιτήσεων και συντονισμός όλων των ενεργειών με σκοπό την αδειοδότηση για ίδρυση, επέκταση ή εκσυγχρονισμό της επιχείρησης. Επίσης θα υπάρχει και η ανάλογη ενημέρωση του επιχειρηματία για το στάδιο το οποίο βρίσκεται η αίτησή του,
- στατιστική επεξεργασία των αιτήσεων για εξαγωγή δεικτών σχετικά με την ταχύτητα ολοκλήρωσης των σχετικών αιτήσεων. Σύνταξη τριμηνιαίων Εκθέσεων Παρακολούθησης των Κ.Υ.Ε. και υποβολή τους στην Γ.Γ.Β. του Υπουργείου Ανάπτυξης,
- εντοπισμός των καθυστερήσεων του συστήματος αδειοδότησης καθώς και προτάσεων διόρθωσης του προβλήματος,
- συνεργασία με τα Κέντρα Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (Κ.Ε.Τ.Α.) με σκοπό την καλύτερη ενημέρωση των επενδυτών,
- προβολή και προώθηση σε τοπικό επίπεδο του έργου και των αναμενόμενων ωφελειών από την λειτουργία των Κ.Υ.Ε.

4.4.3. Χρηματοδότηση - διάρκεια λειτουργίας

Τα Κ.Υ.Ε. χρηματοδοτούνται κατά 31,51% από το Υπουργείο Ανάπτυξης - Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας - Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε.) και κατά 68,49% από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η διάρκειά λειτουργίας τους είναι διετής.

4.4.4. Στελέχωση - ανθρώπινο δυναμικό

Το οργανωτικό μοντέλο των Κ.Υ.Ε. προβλέπει ομάδα από έναν Υπεύθυνο Έργου⁴, ο οποίος θα αναλάβει όλη την ευθύνη για την οργάνωση και τη λειτουργία του και 1 - 2 στελέχη⁵ κατά περίπτωση σύμφωνα με τον πίνακα κατάταξης. Η δομή αυτή θα τελεί υπό την εποπτεία και τον συντονισμό Επιτροπής Έργου με Πρόεδρο τον Νομάρχη και μέλη τον Υπεύθυνο Έργου, τους αρμόδιους Διευθυντές Βιομηχανίας, Περιβάλλοντος, Πολεοδομίας, Εμπορίου και Υγιεινής.

Το μέγεθος της παρέμβασης ορίζεται με βάση μια κλίμακα τριών κατηγοριών Α, Β, Γ ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της Νομαρχίας (π.χ. επενδυτική κίνηση της περιοχής, ύπαρξη και αριθμός ΒΙ.ΠΕ. παρούσα κατάσταση σε μεταποιητικές επιχειρήσεις, αριθμός αδειών που εκδόθηκαν, υποδομές υπό κατασκευή). Έτσι για τις ανάγκες του έργου όλες οι Νομαρχίες έχουν καταταγεί σε μία από τις τρεις κατηγορίες όπως φαίνεται στον πίνακα κατάταξης στο παράρτημα 1.

Στις Νομαρχίες κατηγορίας Α' προβλέπεται η ενίσχυση των Κ.Υ.Ε. με τρία άτομα (συμπεριλαμβανομένου του Υπεύθυνου Έργου), η προμήθεια 1 - 2 Η/Υ με το σχετικό λογισμικό γραφείου (όπου απαιτείται), καθώς και η ενοικίαση / διαμόρφωση χώρων (όπου απαιτείται). Τέλος προβλέπεται η υλοποίηση προγράμματος προβολής - επικοινωνίας που θα δημοσιοποιεί ευρέως την λειτουργία του Κ.Υ.Ε.

Στις Νομαρχίες κατηγορίας Β' προβλέπεται η ενίσχυση των Κ.Υ.Ε. με δύο άτομα (συμπεριλαμβανομένου του Υπεύθυνου Έργου), η προμήθεια 1 - 2 Η/Υ με το σχετικό λογισμικό γραφείου (όπου απαιτείται), καθώς και η ενοικίαση / διαμόρφωση χώρων (όπου απαιτείται). Τέλος προβλέπεται η υλοποίηση προγράμματος προβολής - επικοινωνίας που θα δημοσιοποιεί ευρέως την λειτουργία του Κ.Υ.Ε.

⁴ Τα στελέχη του Κ.Υ.Ε. και ιδιαίτερα ο Υπεύθυνος Έργου θα πρέπει να διαθέτει σχετική εμπειρία σε επιχειρηματικά θέματα, θέματα επενδύσεων κλπ.

⁵ Τα υπόλοιπα στελέχη προβλέπεται να είναι αρμόδια στελέχη της Διεύθυνσης Βιομηχανίας και Περιβάλλοντος της Νομαρχίας.

Στις Νομαρχίες κατηγορίας Γ' προβλέπεται η ενίσχυση των Κ.Υ.Ε. με τον Υπεύθυνο Έργου, η προμήθεια 1 Η/Υ με το σχετικό λογισμικό γραφείου (όπου απαιτείται), καθώς και η διαμόρφωση του χώρου της Νομαρχίας για να στεγάσει το Κ.Υ.Ε. (όπου απαιτείται). Τέλος προβλέπεται η υλοποίηση προγράμματος προβολής - επικοινωνίας που θα δημοσιοποιεί την λειτουργία του Κ.Υ.Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

5. ΤΟ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΠΡΟΦΙΛ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Πριν αναφερθούμε στην λειτουργία του ΚΥΕ του Νομού Κορινθίας, κρίνεται απαραίτητο να περιγράψουμε το προφίλ του Νομού δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στον τομέα της επιχειρηματικότητας.

5.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο Νομός Κορινθίας καταλαμβάνει το βορειοανατολικό άκρο της Πελοποννήσου και ένα μικρό τμήμα της Στερεάς Ελλάδας. Συνορεύει με τους Νομούς Αττικής (βορείως), Αργολίδας (ανατολικώς), Αρκαδίας (νοτίως) και Αχαΐας (δυτικώς). Βρέχεται από τον Κορινθιακό Κόλπο βόρεια και από τον Σαρωνικό ανατολικά. Λόγω της γεωγραφικής του θέσης, ο Νομός αποτελεί ένα εξαιρετικά στρατηγικό σημείο για την χώρα μας, τούτο δε εντείνεται από το γεγονός της ύπαρξης του Ισθμού στα όριά του. Η έκτασή του υπολογίζεται στα 2.290 τετραγωνικά χιλιόμετρα και ο πληθυσμός του φθάνει τους περί τους 170.000 κατοίκους σήμερα.

Η εγγύτητα του Νομού στην Αττική όπως και η χωροθέτησή του στο συγκοινωνιακό άξονα Αθήνας - Πάτρας και Αθήνας - Τρίπολης έχει αποτελέσει ένα σημαντικό πλεονέκτημα για την ανάπτυξή του. Επιπλέον η πλεονεκτική θέση του νομού στο σημείο σύνδεσης της Πελοποννήσου με την Αττική έχει αναγάγει γεωγραφικά την Κορινθία σε ένα από τους πιο «δυναμικούς» Νομούς της Πελοποννήσου.

Η χωροταξική διάρθρωση του Νομού χαρακτηρίζεται από το ανάγλυφο του εδάφους (το 82% του νομού είναι ορεινές και ημιορεινές περιοχές), τη συμπύκνωση της οικονομικο-

κοινωνικής δραστηριότητας στην πεδινή κυρίως παραλιακή ζώνη κατά μήκος του Κορινθιακού και του Σαρωνικού Κόλπου, τη γειτνίαση με την Αττική και την διέλευση σημαντικών συγκοινωνιακών αξόνων που χωροθετούν το Νομό στο ήμισυ της απόστασης μεταξύ Αθήνας - Πάτρας και Αθήνας - Τρίπολης. Οι παράγοντες αυτοί καθορίζουν σε αρκετά σημαντικό βαθμό την εξέλιξη της οικονομικής ανάπτυξης του Νομού.

5.2. ΤΟΜΕΑΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη του Νομού ακολούθησε μια δυναμική διαρκών μετασχηματισμών των «παραδοσιακών» χαρακτηριστικών της τοπικής κοινωνίας, τείνοντας αναπόφευκτα προς μια «εκσυγχρονισμένη» φυσιογνωμία της περιοχής η οποία ταυτίστηκε σε μεγάλο με το γενικότερο μοντέλο ανάπτυξης της Ελληνικής οικονομίας.

Ο Νομός Κορινθίας παρουσιάζει τάσεις οικονομικής άνθησης σε όλους τους τομείς της οικονομίας. Ο αριθμός των επιχειρήσεων φτάνει τις 9760⁶ το οποίο αποτελεί το 24,25% (από 40237) της Περιφέρειας Πελοποννήσου και το 1,23% (από 795556) της χώρας. Ο τζίρος των επιχειρήσεων αυτών ανέρχεται στα 1453,98 εκ. Ευρώ το οποίο αποτελεί το 27,96% (από 5206) της Περιφέρειας Πελοποννήσου και το 0,73% (από 200216) της χώρας.

Ο πρωτογενής τομέας είναι αρκετά ανεπτυγμένος, κυρίως στα φρούτα. Οι αρδευόμενες εκτάσεις ανέρχονται σε 290.095 στρέμματα και αποτελούν το 25% των καλλιεργούμενων. Η Κορινθία κατέχει το 2,1% των καλλιεργειών στο σύνολο της χώρας και το 19,4% στο σύνολο της Πελοποννήσου. Το εργατικό δυναμικό στον πρωτογενή τομέα φθάνει περί τα 17.000 άτομα και αποτελεί το 33,4% του συνολικού οικονομικά ενεργού πληθυσμού (ΟΕΠ) στο Νομό Κορινθίας. Το ποσοστό αυτό βέβαια ξεπερνά κατά πολύ το μέσο όρο της χώρας (18,3%) και

⁶ ΠΗΓΗ: Γ.Γ. ΕΣΥΕ, ΜΗΤΡΩΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ 2001. Επεξεργασία στοιχείων.

δείχνει την αρκετά σημαντική εξάρτηση του πληθυσμού της Κορινθίας από την γεωργία – κτηνοτροφία. Αναλυτικότερα παρουσιάζεται η εικόνα του πρωτογενή τομέα στον παρακάτω πίνακα:

Επιχειρήσεις και τζίρος αυτών κατά κλάδο του πρωτογενή τομέα στο Νομό Κορινθίας

Κλάδος	Αριθ. επιχ.	Τζίρος (εκατ. ευρώ)
ΓΕΩΡΓΙΑ, ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ, ΘΗΡΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΒΟΗΘΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	144	34,12
ΔΑΣΟΚΟΜΙΑ, ΥΛΟΤΟΜΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	7	0,11
ΑΛΙΕΙΑ, ΙΧΘΥΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΒΟΗΘΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	14	6,81
ΑΝΤΛΗΣΗ ΑΡΓΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ. ΒΟΗΘΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΤΛΗΣΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ, ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΤΙΣ ΜΕΛΕΤΕΣ	1	⁷
ΑΛΛΕΣ ΕΞΟΥΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΛΑΤΟΜΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	4	0,12
Σύνολο	170	41,16

ΠΗΓΗ: Γ.Γ. ΕΣΥΕ, ΜΗΤΡΩΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ 2001. Επεξεργασία στοιχείων.

Ο δευτερογενής τομέας στο Νομό στηρίζεται σε βιομηχανικές και βιοτεχνικές μονάδες. Κύριες δραστηριότητες τους αποτελούν η επεξεργασία κρέατος, αλλαντικών, η παραγωγή λιπασμάτων κ.α. Ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι εξαγωγές προϊόντων όπως η κορινθιακή σταφίδα, η σουλιτανίνα, τα βερίκοκα αλλά και βιομηχανικών προϊόντων όπως τα επεξεργασμένα αγροτικά προϊόντα, οι κονσέρβες, τα εμφιαλωμένα νερά, οι χυμοί φρούτων, τα είδη υγιεινής κ.α. Στο δευτερογενή τομέα υπάρχουν σημαντικά περιθώρια ανάπτυξης κυρίως λόγω των δυνατοτήτων σύνδεσης που υπάρχουν μεταξύ πρωτογενούς και δευτερογενούς τομέα. Αναλυτικότερα παρουσιάζεται η εικόνα του δευτερογενή τομέα στον παρακάτω πίνακα:

⁷ Για τους κλάδους με λιγότερες από 4 επιχειρήσεις δεν εμφανίζεται ο τζίρος.

Επιχειρήσεις και τζίρος αυτών κατά κλάδο του δευτερογενή τομέα στο Νομό Κορινθίας

Κλάδος	Αριθ. επιχ.	Τζίρος (εκατ. ευρώ)
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΤΩΝ	321	141,28
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΛΩΣΤΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΩΝ ΥΛΩΝ	17	0,79
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΙΔΩΝ ΕΝΔΥΣΗΣ:ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΒΑΦΗ ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ	50	2,89
ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΕΨΗ ΔΕΡΜΑΤΟΣ:ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΙΔΩΝ ΤΑΞΙΔΙΟΥ (ΑΠΟΣΚΕΥΩΝ), ΤΣΑΝΤΩΝ, ΕΙΔΩΝ ΣΕΛΟΠΟΙΙΑΣ, ΕΙΔΩΝ ΣΑΓΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ	6	0,1
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΞΥΛΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΑΠΟ ΞΥΛΟ ΚΑΙ ΦΕΛΛΟ, ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ: ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΙΔΩΝ ΚΑΛΑΘΟΠΟΙΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΟΠΛΕΚΤΙΚΗΣ	80	7,36
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΧΑΡΤΟΠΟΛΤΟΥ, ΧΑΡΤΙΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΑΠΟ ΧΑΡΤΙ	9	2,19
ΕΚΔΟΣΕΙΣ, ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΡΟΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΜΕΣΩΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ	32	2,2
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΧΗΜΙΚΩΝ ΟΥΣΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ	9	3,31
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΑΠΟ ΕΛΑΣΤΙΚΟ (ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ) ΚΑΙ ΠΛΑΣΤΙΚΕΣ ΥΛΕΣ	5	4,07
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΛΛΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΑΠΟ ΜΗ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΟΡΥΚΤΑ	35	33,26
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΒΑΣΙΚΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ	2	
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ, ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΙΔΗ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ	184	21,46
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ Μ.Α.Κ.	39	1,59
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΩΝ Μ.Α.Κ.	11	0,7
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ, ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	3	
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ, ΟΡΓΑΝΩΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ:ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΡΟΛΟΓΙΩΝ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ	5	33,89
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ:ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΡΥΜΟΥΛΑΚΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΗΜΙΡΥΜΟΥΛΑΚΟΥΜΕΝΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ	2	
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΛΟΙΠΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ	4	0,46
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΠΙΠΛΩΝ. ΛΟΙΠΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ Μ.Α.Κ.	115	20,67
ΠΑΡΟΧΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ, ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ, ΑΤΜΟΥ ΚΑΙ ΖΕΣΤΟΥ ΝΕΡΟΥ	6	0,22
ΣΥΛΛΟΓΗ, ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗ ΝΕΡΟΥ	48	1,53

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ	1410	206,18
Σύνολο	2393	484,15

ΠΗΓΗ: Γ.Γ. ΕΣΥΕ, ΜΗΤΡΩΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ 2001.
Επεξεργασία στοιχείων

Στον τριτογενή τομέα ο Νομός Κορινθίας έχει επιδείξει αξιόλογες επιδόσεις στους τομείς του τουρισμού, του εμπορίου και των υπηρεσιών. Το ΑΕΠ του τριτογενή τομέα στο νομό αυξάνει έως το 1998 με μέσο ετήσιο ρυθμό 3,7% έναντι 3,5% του συνόλου της χώρας. Ο τουρισμός συμβάλλει κατά πολύ σ' αυτό, αφού έχει την μεγαλύτερη συμμετοχή τόσο στην απασχόληση όσο και στο εισόδημα. Επειδή ο νομός συνδυάζει μεγάλες εκτάσεις παραλίων και επιβλητικές βουνοκορφές, εξασφαλίζει την ανάπτυξη κάποιων μορφών τουρισμού:

- ▶ ορεινός τουρισμός (ορεινά καταφύγια)
- ▶ θαλάσσιος τουρισμός (δημόσιες και ιδιωτικές μαρίνες)
- ▶ τουρισμός διακοπών και αναψυχής.

Η ύπαρξη τόσων αρχαιολογικών χώρων, μνημείων, εκκλησιαστικών ναών και μοναστηριών, μουσείων έχει αρχίσει να ενθαρρύνει τον πολιτιστικό τουρισμό. Επίσης η λουτρόπολη του Λουτρακίου με τις ιαματικές πηγές και τα υδροθεραπευτήρια προωθεί την ανάπτυξη του τουρισμού υγείας και του τουρισμού τρίτης ηλικίας.

Η παραγωγή και τα προϊόντα που παράγει ο νομός ο οποίος είναι γνωστός για την παραγωγή σταφίδας και κρασιού σε όλο τον κόσμο δίνει τις ευκαιρίες ανάπτυξης του αγροτουρισμού. Αναλυτικότερα παρουσιάζεται η εικόνα του τριτογενή τομέα στον παρακάτω πίνακα:

Επιχειρήσεις και τζίρος αυτών κατά κλάδο του τριτογενή τομέα στο Νομό Κορινθίας

Κλάδος	Αριθ. επιχ.	Τζίρος (εκατ. ευρώ)
ΕΜΠΟΡΙΟ, ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΩΝ. ΔΙΑΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΗ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ	482	119,91
ΧΟΝΔΡΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟ ΜΕ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ, ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ	671	299,55

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΩΝ		
ΛΙΑΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ, ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΩΝ: ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΕΙΔΩΝ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ	2527	318,89
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΚΑΙ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ	1177	75,33
ΧΕΡΣΑΙΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ, ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΜΕΣΩ ΑΓΩΓΩΝ	490	37,05
ΥΔΑΤΙΝΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ	7	0,41
ΒΟΗΘΗΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΩΝ	66	6,71
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ	18	0,54
ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ, ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ	4	0,21
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΜΕ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΕΝΔΙΑΜΕΣΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ	28	0,22
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ	49	2,97
ΕΚΜΙΣΘΩΣΗ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΧΩΡΙΣ ΧΕΙΡΙΣΤΗ. ΕΚΜΙΣΘΩΣΗ ΕΙΔΩΝ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ	30	1,05
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	24	0,52
ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ	11	0,54
ΆΛΛΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	744	25,43
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΑΜΥΝΑ. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ	2	
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	60	1,42
ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ	21	0,56
ΔΙΑΘΕΣΗ ΛΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ: ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΜΟΙΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	15	0,28
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΜΕ ΜΕΛΗ Μ.Α.Κ.	40	8,7
ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΕΣ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	136	6,2
ΆΛΛΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	243	5,23
Σύνολο	6845	911,72

ΠΗΓΗ: Γ.Γ. ΕΣΥΕ, ΜΗΤΡΩΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ 2001.
Επεξεργασία στοιχείων.

Συμπερασματικά από τους παραπάνω τρεις πίνακες, μπορούμε να πούμε ότι οι κλάδοι των κατασκευών, του τουρισμού και του εμπορίου αποτελούν ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της Κορινθιακής Οικονομίας το οποίο οφείλεται κυρίως στα γεωγραφικά πλεονεκτήματα του Νομού και στις προσπάθειες εκμευτάλλευσής τους με τις κατάλληλες σε κάθε τομέα υποδομές. Αναλυτικότερα

παρουσιάζεται η επιχειρηματική εικόνα του Νομού στον παρακάτω πίνακα:

Σύνολο επιχειρήσεων και τζίρος αυτών κατά τομέα στο Νομό Κορινθίας

Τομέας	Αριθ. επιχ.	%	Τζίρος (εκατ. ευρώ)	%
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ	170	1,74	41,16	2,8
ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ	2393	24,51	484,15	33,3
ΤΡΙΤΟΓΕΝΗΣ	6845	70,13	911,72	62,7
ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΚΛΑΔΟΣ	352	3,6	16,95	1,16
Σύνολο	9760	100	1453,98	100

ΠΗΓΗ: Γ.Γ. ΕΣΥΕ, ΜΗΤΡΩΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ 2001. Επεξεργασία στοιχείων.

5.3. ΟΙ ΑΞΟΝΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Η Κορινθία αποτελεί έναν έντονα αστικοποιημένο Νομό, με μια έντονη όμως διαφοροποίηση και σημαντική ανισοκατανομή των παραγωγικών δραστηριοτήτων. Αυτά τα δύο χαρακτηριστικά οδηγούν στην περιγραφή μιας «δυσαικτικής οικονομίας» ή αλλιώς μιας οικονομίας «δύο ταχυτήτων» που εμπεριέχει, παρόλα αυτά, διαφορετικές προτεραιότητες που προσδιορίζονται από σημαντικά διαφοροποιημένες ανάγκες.

Η αυτονόμηση των αναγκών συγκεκριμένων περιοχών από το σύνολο του Νομού επιβάλλει την ανάγκη επιβολής διαφοροποιημένων μέτρων πολιτικής που να ανταποκρίνονται σε αυτές. Έτσι η πρόσφατα και έντονα αστικοποιημένη Κορινθιακή κοινωνία χρήζει όλο και περισσότερο οριζοντίων μέτρων παρέμβασης, δηλαδή μέτρων που αφορούν συγκεκριμένα πληθυσμιακά στρώματα με διαφοροποιημένα χαρακτηριστικά και προβλήματα που δεν συνδέονται αποκλειστικά με την παραγωγική σφαίρα.

Η Κορινθία αποτελώντας μια μικρογραφία της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας η οποία στέκεται τώρα περισσότερο από ποτέ μπροστά στο πρόβλημα της ανισόρροπης ανάπτυξης μεταξύ

επιμέρους κέντρων και περιφερειών, εμφανίζοντας ραγδαία τα σημάδια της ύφεσης, βρίσκεται απέναντι σε μια σειρά από προβλήματα των οποίων η λύση συνδέεται με την επιτυχή εφαρμογή εκσυγχρονιστικών μέτρων και πρακτικών που εμφανίζονται πια αναγκαία για την αναδιοργάνωση και την ανασύνταξη τόσο των παραγωγικών δυνάμεων όσο - και ακόμα περισσότερο - της «λογικής» και της στρατηγικής επιδίωξης μιας βιώσιμης ανάπτυξης σε τοπικό επίπεδο, δηλαδή μιας ανάπτυξης που θα στηρίζεται - κατά το δυνατόν - στις ενδογενείς δυνατότητες ανάπτυξης της περιοχής και δεν θα στηρίζεται σε εξωγενείς δυνάμεις για την ανάπτυξή της.

Παρά το σημαντικό επίπεδο ανάπτυξης του Νομού ως σύνολο, οι ανάγκες διαφοροποιούνται σημαντικά μεταξύ της «ταχύτερης» και της «βραδύτερης» ταχύτητας. Για παράδειγμα στην «ταχύτερη» εκ των δύο οικονομιών οι αναγκαίες παρεμβάσεις αφορούν :

- την εντατικοποίηση της γεωργικής παραγωγικής διαδικασίας (μέσω της αύξησης των πάγιων επενδύσεων, της εντατικής εκμετάλλευσης των υδάτινων πόρων και του φθηνού κόστους εργασίας και παραγωγής),
- της αυξημένη αξιοποίηση των φυσικών πόρων της περιοχής (μέσα από την επέκταση και εντατικοποίηση της τουριστικής δραστηριότητας, την ανάπτυξη διαφορετικών και εναλλακτικών τύπων τουρισμού, τις επενδύσεις σε κτίρια και υποδομές και την άνοδο του βιοτικού επιπέδου της περιοχής) και
- την αύξηση της στήριξης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων (με αιχμές του δόρατος την πρόσφατη επέκταση των υδατοκαλλιεργειών, την γρήγορη επέκταση των επιχειρήσεων χονδρικού και λιανικού εμπορίου, τη δημιουργία επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών και την αυξημένη σημασία των μεταποιητικών μονάδων αγροτικών προϊόντων).

Αντίστροφα, για την «βραδύτερη» εκ των δύο οικονομιών οι αναγκαίες παρεμβάσεις αφορούν:

- την επέκταση των κοινωνικών υπηρεσιών ώστε να καλύψουν το σύνολο του Νομού (μέσα από την κατασκευή υποδομών στις ορεινές και απομακρυσμένες από τους κύριους οδικούς άξονες περιοχές, την αποκέντρωση των διοικητικών δραστηριοτήτων και τη δημιουργία νέων δομών για τη συμμετοχή όλου του πληθυσμού του Νομού στις κοινωνικές και πολιτιστικές διεργασίες),
- την στήριξη του εισοδήματος και της απασχόλησης στις καθυστερημένες οικονομικά περιοχές του Νομού με παράλληλη δημιουργία των προϋποθέσεων για την δημιουργία νέων θέσεων εργασίας (μέσα από την αύξηση του εισοδήματος στις λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές, την εξεύρεση νέων ευκαιριών απασχόλησης στις περιοχές που έχουν έντονα τα σημάδια της πληθυσμιακής εξόδου και την ενδυνάμωση των πρωτοβουλιών που μπορούν να ληφθούν σε τοπικό καθαρά επίπεδο) και
- τον εκσυγχρονισμό και την αναδιάρθρωση των υπηρεσιών του δημοσίου τομέα με στόχο την αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση των πολιτών της Κορινθίας (μέσα από την καλύτερης ποιότητας και γενικευμένη παροχή υπηρεσιών προς όλους ανεξαιρέτα τους κατοίκους, τη βελτίωση της οργάνωσης και λειτουργίας των τοπικών και περιφερειακών διοικητικών υπηρεσιών και την προώθηση ριζικών μεταρρυθμίσεων στο επίπεδο του πρώτου και δεύτερου βαθμού τοπικής αυτοδιοίκησης).

Μια μεγάλη συζήτηση σχετικά με τα κριτήρια τοποθέτησης των αναπτυξιακών προτεραιοτήτων στο επίπεδο της Νομαρχίας Κορινθίας μπορεί απλώς να ξεκινήσει από μια σειρά παραδοχές οι οποίες επιτρέπουν την τοποθέτηση ενός πλαισίου για την αρχή του διαλόγου σχετικά με αυτές. Αναφέρω ενδεικτικά μια σειρά τέτοιων «παραδοχών»:

- ▣ είναι αναγκαία η απαραίκλιτα ορθολογική χάραξη των πλαισίων του διαλόγου των φορέων σχετικά με τις αναπτυξιακές προτεραιότητες στο Νομό,

- επιβάλλεται ο αποκλεισμός εξω-θεσμικών κριτηρίων (όχι απλώς του πελατειακού τύπου αλλά και των ημι-θεσμοποιημένων παρεμβάσεων συλλογικών οντοτήτων για την επιδίωξη συγκεκριμένων στόχων) για την επιλογή συγκεκριμένων προτάσεων που αναδεικνύουν την βαρύτητα των ιεραρχημένων προτεραιοτήτων,
- αναγκαία είναι η επιδίωξη της ενδυνάμωσης της θεσμικής συμμετοχής των ΟΤΑ στη διαδικασία ιεράρχησης των αναπτυξιακών προτεραιοτήτων των περιοχών του Νομού
- επιβάλλεται η αποφυγή των πολυτεμαχισμένων και ανοργάνωτων ενεργειών που αποβαίνουν σε βάρος των όποιων παρεμβάσεων που αφορούν είτε σε συγκεκριμένα έργα ή σε εκσυγχρονιστικές ενέργειες που τόσο ανάγκη έχει η περιοχή.

Κλείνοντας το κεφάλαιο αυτό είναι σκόπιμο να αναφερθούμε σε μερικές βασικές αρχές - κατευθύνσεις, οι οποίες άλλωστε συνδέονται και με τους αναπτυξιακούς στόχους που προωθεί η Ε.Ε. και όλο και περισσότερο υπογραμμίζονται στο επίπεδο της εθνικής πολιτικής:

- ⇒ Η ισόρροπη ανάπτυξη των περιοχών του Νομού με στόχο την μείωση των ανισοτήτων μεταξύ των δύο «ταχυτήτων» της τοπικής οικονομίας όχι απλώς στο επίπεδο των υποδομών αλλά ακόμα περισσότερο και στην προώθηση των ίσων ευκαιριών και των δυνατοτήτων για εξισορρόπηση του εισοδήματος με αυτό των πιο ανεπτυγμένων περιοχών του Νομού.
- ⇒ Η προώθηση των ενδογενών δυνατοτήτων για την ανάπτυξη του Νομού μέσα από την αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων των διαφόρων περιοχών αλλά και την ένταξη των επιμέρους πρωτοβουλιών στις τοπικές συνθήκες και δυνατότητες των ανθρώπινων, των παραγωγικών και των φυσικών πόρων του Νομού. Οι λογικές της ενδογενούς ανάπτυξης δεν προσβλέπουν αναγκαστικά με μία «αυθόρμητη τοπική ανάπτυξη» αλλά με μια οργανωμένη, διαρκή και συνολική

αναπτυξιακή προσπάθεια που στηρίζεται σε εγγενείς τοπικές δυνατότητες, σε τοπικές πρωτοβουλίες, σε περιφερειακές και εθνικές ρυθμίσεις και σε ευνοϊκή οικονομική και κοινωνική συγκυρία που συχνά υποβοηθά την καλή λειτουργία των επιμέρους παραγόντων.

⇒ Η ένταξη των πρωτοβουλιών και των προσπαθειών ανάπτυξης των περιοχών στην προοπτική της αυτοσυντηρούμενης ανάπτυξης, δηλαδή ενός τύπου οργάνωσης της τοπικής οικονομίας ο οποίος δεν θα στηρίζεται στην ένταξη των παραγωγικών προσπαθειών και την αδιάκριτη προώθηση μαζικών καταναλωτικών προτύπων αλλά θα μπορεί να αξιοποιήσει παραγωγικές διαδικασίες που συνδέονται με μια παραγωγή χαμηλών εισροών και ποιοτικών προϊόντων και θα στηρίζει την ποιότητα του τρόπου ζωής και της κατανάλωσης μέσα από θεσμικά και πρακτικά μέτρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

6. ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΕΠΕΝΔΥΤΩΝ (Κ.Υ.Ε.) ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

6.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το Κέντρο Υποδοχής Επενδυτών δημιουργήθηκε από την Ν.Α. του Ν. Κορινθίας και την Αναπτυξιακή Κορινθιακή Α.Ε. με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Υπουργείου Ανάπτυξης και της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας στα πλαίσια του Επιχειρησιακού Προγράμματος «**ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ**» (Μέτρο 1.3.3.) του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Η λειτουργία του Κ.Υ.Ε. περιστρέφεται γύρω από τρεις άξονες :

- α) Ενημέρωση
- β) Προσανατολισμός
- γ) Τεχνική στήριξη για την συμπλήρωση αιτήσεων και δικαιολογητικών από τις υπηρεσίες του δημοσίου.

6.2. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ - ΣΤΟΧΟΣ

Το Κ.Υ.Ε. λειτουργεί ως Γραφείο Ενιαίας Εξυπηρέτησης (one stop shop) με αντικείμενο τον συντονισμό όλων των Δημοσίων Υπηρεσιών που συμμετέχουν στις διαδικασίες σύστασης μιας νέας επιχείρησης και στις διαδικασίες αδειοδότησης - εγκατάστασης - λειτουργίας μιας επιχείρησης. Παράλληλα ενημερώνει με έγκυρο και αξιόπιστο τρόπο όλους τους ενδιαφερόμενους επενδυτές για τα

σύγχρονα χρηματοπιστωτικά εργαλεία και για τις ευκαιρίες χρηματοδότησης που προσφέρονται μέσω των προγραμμάτων του Γ' Κ.Π.Σ. και των Κοινοτικών Πρωτοβουλιών αλλά και για το ισχύον εθνικό πλαίσιο κινήτρων ενισχύσεων.

Η λειτουργία του Κ.Υ.Ε. έχει ως στόχο :

☞ Τη διευκόλυνση των επιχειρηματιών ή επενδυτών στις συναλλαγές τους με τη Δημόσια Διοίκηση γενικότερα και τις υπηρεσίες της Νομαρχίας

☞ την ολοκληρωμένη και αξιόπιστη ενημέρωση κάθε ενδιαφερόμενου για δυνατότητες χρηματοδότησης και σύγχρονα χρηματοπιστωτικά εργαλεία

☞ την επιτάχυνση των διαδικασιών για την σύσταση μιας επιχείρησης ή για την έκδοση αδειών εγκατάστασης / λειτουργίας και κατά συνέπεια τη μείωση του χρόνου έκδοσης των προαναφερομένων αδειών

☞ τη βέλτιστη εξυπηρέτηση κάθε επιχειρηματία ή επενδυτή, εφόσον θα επισκέπτεται ένα και μόνο χώρο (και όχι κάθε εμπλεκόμενη υπηρεσία) για θέματα αδειοδότησης, αξιοποίησης ευκαιριών χρηματοδότησης, χρηματοπιστωτικών προϊόντων, κ.α.

6.3. ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Οι υπηρεσίες που παρέχει το Κ.Υ.Ε. αφορούν :

α) Ενημέρωση

● για τα σύγχρονα χρηματοπιστωτικά εργαλεία (π.χ. Leasing, factoring)

● για τις ευκαιρίες χρηματοδότησης - επιδοτήσεις που προσφέρονται από προγράμματα του Γ' ΚΠΣ από Κοινοτικές πρωτοβουλίες και από εθνικά προγράμματα ενίσχυσης (όπως ο Ν.2601/98 «Αναπτυξιακά κίνητρα»)

- για τον προσδιορισμό της κατηγορίας της επιχειρηματικής δραστηριότητας και τη δυνατότητα εγκατάστασης της επιχείρησης σε συγκεκριμένες περιοχές

- για το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, τη διαδικασία και τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για την σύσταση μιας επιχείρησης ή τη διακοπή μιας δραστηριότητας.

β) Προσανατολισμό

- για την επιλογή της καταλληλότερης μορφής (Ε.Π.Ε., Ο.Ε., ατομικές, κ.α.) για τις υπό σύσταση επιχειρήσεις

- για την οργάνωση επιχειρήσεων

γ) Τεχνική στήριξη

- για την συμπλήρωση αιτήσεων και δικαιολογητικών κατά περίπτωση.

δ) Υποβοήθηση

- στην ανάπτυξη βασικού επενδυτικού σχεδίου (business plan)

Οι υπηρεσίες αυτές προσφέρονται δωρεάν, απευθύνονται σε **επιχειρηματίες, υποψήφιους επενδυτές, αλλά και σε κάθε ενδιαφερόμενο (άνεργο, εργαζόμενο, αγρότη κ.λ.π.)** και παρέχονται από εξειδικευμένα στελέχη-συνεργάτες του Κ.Υ.Ε. και από έμπειρα στελέχη αντίστοιχων Διευθύνσεων της Νομαρχίας. Το Κ.Υ.Ε. υποδέχεται κοινό από τις 9.00-14.30.

6.4. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Η λειτουργία του ξεκίνησε στα μέσα Σεπτεμβρίου του 2002 και δραστηριοποιήθηκε σε δύο τομείς. Ο ένας αφορά την *επιχειρηματικότητα* και ο άλλος τις *διαδικασίες ίδρυσης και λειτουργίας Βιομηχανικών και Βιοτεχνικών δραστηριοτήτων*.

Εγκαταστάθηκε βάση δεδομένων για να μπορεί να υπάρχει αρχείο σε ηλεκτρονική μορφή. Η καταγραφή των στοιχείων αυτής της βάσης όσο και εάν φαίνεται απλή είναι πολύ δύσκολη διότι δεν υπάρχει ακόμη θεσμικό πλαίσιο το οποίο θα δίνει

το δικαίωμα στο ΚΥΕ να παραλαμβάνει τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά, ώστε να είναι εύκολη η καταγραφή και η παρακολούθηση της πορείας του κάθε αιτήματος.

Ένα άλλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει το ΚΥΕ είναι ότι τα γραφεία του είναι μακριά από την Αδειοδοτούσα Αρχή (Δ/νση Βιομηχανίας) και ο ενδιαφερόμενος πηγαίνει κατευθείαν εκεί, ενώ είναι πολύ σημαντική η άμεση επικοινωνία με τον ίδιο ή με τον μηχανικό που έχει αναλάβει την διεκπεραίωση της άδειας.

Τα παρακάτω στοιχεία που παρουσιάζονται στο παρόν κεφάλαιο προκύπτουν από την καταγραφή και μελέτη των στοιχείων της βάσης δεδομένων για την περίοδο Σεπτέμβριος 2002 - Μάιος 2004.

Μέχρι σήμερα έχουν καταγραφεί 945 επιχειρήσεις από τις οποίες 652 εξυπηρετούνται κυρίως για θέματα επιδοτήσεων και χρηματοπιστωτικών εργαλείων, 207 έκαναν αίτηση για άδειες εγκατάστασης, επέκτασης ή λειτουργίας και 86 επιχειρήσεις για απαλλαγή από τις αντίστοιχες άδειες.

Συγκρίνοντας τον τόπο κατοικίας των επενδυτών με τον τόπο επένδυσης βλέπουμε ότι οι Δήμοι Ευλοκάστρου, Στυμφαλίας και Φενεού είναι από τους πιο ελκυστικούς του επενδυτικού κοινού. Πιο αναλυτικά δίδεται ο παρακάτω πίνακας:

Τόπος κατοικίας υποψηφίων επενδυτών και τόπος επένδυσης (ανά Δήμο σε %)

ΔΗΜΟΣ	ΤΟΠΟΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ (%)	ΤΟΠΟΣ ΕΠΕΝΔΥΣΗΣ (%)
ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ	1,7	1
ΑΣΣΟΥ - ΛΕΧΑΙΟΥ	4,9	3
ΒΕΛΟΥ	3,2	2
ΒΟΧΑΣ	2,9	3
ΕΥΡΩΣΤΙΝΗΣ	0,9	1
ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ	22,6	15
ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ - ΠΕΡΑΧΩΡΑΣ	4,6	4
ΝΕΜΕΑΣ	1,1	2
ΕΥΛΟΚΑΣΤΡΟΥ	8,6	14
ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ	4,3	3
ΣΙΚΥΩΝΙΩΝ	16,3	9
ΣΟΛΥΓΕΙΑΣ	1,7	3
ΣΤΥΜΦΑΛΙΑΣ	2,3	7

ΤΕΝΕΑΣ	2,9	2
ΦΕΝΕΟΥ	3,7	10
ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	15,5	3
ΕΚΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,3	
ΜΗ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ		3
ΔΕΝ ΔΗΛΩΣΑΝ	2,6	15
Σύνολο	100	100

ΠΗΓΗ: ΚΥΕ Ν. ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ, 2004. Επεξεργασία στοιχείων.

Αναλύοντας τα στοιχεία της βάσης παρατηρούμε επίσης ότι ένα σημαντικό ποσοστό επιχειρηματιών το οποίο δεν κατοικεί στο Νομό (15,5%) προτίθεται να αναπτύξει επιχειρηματική δραστηριότητα εντός των ορίων του. Αυτό είναι ένα στοιχείο της ανταγωνιστικότητας του Νομού όσον αφορά τις υποδομές και την γεωγραφική του θέση.

Επίσης βλέπουμε ότι το επενδυτικό ενδιαφέρον περιστρέφεται κυρίως γύρω από τον τουρισμό (31%) και τις υπηρεσίες και το εμπόριο (27%).

Συγκριτικός πίνακας ποσοστού δραστηριότητας που ασκούν οι υποψήφιοι επενδυτές και της δραστηριότητας που προτίθενται να πραγματοποιήσουν

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ	% ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΩΝ / ΕΙΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΑΣΚΟΥΝ	% ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΩΝ / ΕΙΔΟΣ ΕΠΕΝΔΥΣΗΣ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΑΙ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΟΥΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΜΕΑ	2,3	7
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΜΕΑ	15,3	16
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ	50,4	27
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ	6,1	31
ΜΙΚΤΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ	2,3	
ΔΕΝ ΔΗΛΩΣΑΝ	23,6	
ΕΚΕΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ / ΜΕΤΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ		12
ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ		3
ΆΛΛΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ		21

Σύνολο	100	100
---------------	------------	------------

ΠΗΓΗ: ΚΥΕ Ν. ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ, 2004. Επεξεργασία στοιχείων.

Η προαναφερθείσα δυναμική των τομέων του εμπορίου και του εμπορίου και των υπηρεσιών καταδεικνύει και την δεδομένη συντριπτική υπεροχή των πεδινών περιοχών έναντι των ορεινών και ημιορεινών όσον αφορά την επιλεξιμότητά τους ως τόπο εγκατάστασης της επενδυτικής τους δραστηριότητας.

Τόπος επένδυσης

ΤΟΠΟΣ ΕΠΕΝΔΥΣΗΣ	%
ΟΡΕΙΝΕΣ / ΗΜΙΟΡΕΙΝΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ	17,1
ΠΕΔΙΝΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ	58,4
ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	2,3
ΜΗ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ	0,8
ΔΕΝ ΔΗΛΩΣΑΝ	21,4

ΠΗΓΗ: ΚΥΕ Ν. ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ, 2004. Επεξεργασία στοιχείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

7.1. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η εμπλοκή αρκετών υπηρεσιών στην διαδικασία λήψης αποφάσεων, δημιουργεί καθυστερήσεις μέχρι την τελική έγκριση ή την επίλυση ενός προβλήματος.

Παρουσιάζονται δυσκολίες λόγω έλλειψης θεσμικής κατοχύρωσης του θεσμού των ΚΥΕ.

Η έλλειψη αποσαφήνισης των αρμοδιοτήτων των ΚΥΕ στην αδειοδότηση των επιχειρήσεων, σε συνδυασμό με τις αρμοδιότητες των Νομαρχιακών Υπηρεσιών ώστε να ελαχιστοποιούνται οι αλληλοκαλύψεις και η συνακόλουθη αδυναμία παραλαβής και διακίνησης φακέλων επενδυτών απευθείας από τα ΚΥΕ (εξουσιοδότηση των στελεχών τους προκειμένου να αναλαμβάνουν εξ ολοκλήρου την διεκπεραίωση), αποτρέπει την λειτουργία τους ως one stop shop.

Το παραπάνω επιτείνεται από μια εγγενή αδυναμία ηλεκτρονικής παρακολούθησης των αιτήσεων λόγω έλλειψης εφαρμογών στις αρμόδιες Νομαρχιακές Υπηρεσίες αλλά και από την έλλειψη ενός κεντρικού πληροφοριακού συστήματος δικτύωσης. Η τελευταία έλλειψη αποβαίνει σε αδυναμία δικτύωσης με τα υπόλοιπα ΚΥΕ και τους αρμόδιους εκτός Ν.Α. φορείς με συνακόλουθη:

- δυσκολία ανταλλαγής πληροφοριών και απόψεων σχετικά με την μεθοδολογία υλοποίησης,
- αδυναμία συνεργασίας για την αντιμετώπιση κοινών θεμάτων και
- αδυναμία δημιουργίας κεντρικού δικτυακού τύπου πληροφόρησης των ενδιαφερομένων.

Εν τέλει, η μη ενίσχυση των ΚΥΕ με το αντίστοιχο θεσμικό «βάρος» και η μη ενεργοποίηση

των «συνοδευτικών» Δράσεων 1.3.2.⁸ (απλοποίηση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος) και 1.3.4.⁹ (εφαρμογές πληροφορικής) συντελούν σε σοβαρές διολισθήσεις κατά την εφαρμογή. Τα ΚΥΕ αδυνατούν να λειτουργήσουν ως one stop shop και αυτοπροσδιορίζονται στην λειτουργία τους στην ενημερωτική κατεύθυνση μόνο.

7.2. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η επίλυση του «θεσμικού» ελλείμματος των ΚΥΕ με την έκδοση αποφάσεων ή ενημερωτικών Εγκυκλίων του Υπουργείου Ανάπτυξης προς τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες στην αδειοδότηση επιχειρήσεων, σχετικά με τον συντονιστικό τους ρόλο, θεωρείται βασική προϋπόθεση για την κατοχύρωση των ΚΥΕ και την βιώσιμη ανάπτυξη της λειτουργίας τους μετά το τέλος της χρηματοδότησης (π.χ. κατά το πρότυπο των ΚΕΠ).

Η συστηματικότερη συνεργασία με «οριζόντιους» φορείς (ΟΤΑ, Αναπτυξιακοί φορείς, Ν.Α.) όσο και με «κάθετους» (ΚΥΕ άλλων Νομών, ΚΕΤΑ, αναπτυξιακές Εταιρείες, ΕΛΚΕ, κλπ.) εκτιμάται ότι θα βελτιώνει τους όρους βιωσιμότητας, προσφέροντας πεδίο επέκτασης της δραστηριότητας των ΚΥΕ σε τομείς όπως π.χ. έρευνες, μελέτες, και σχεδιασμό δράσεων στο Νομό και την περιφέρεια σε θέματα απασχόλησης και επενδύσεων.

⁸ Η δράση προβλέπει την απλοποίηση του θεσμικού και κανονιστικού πλαισίου που διέπει την αδειοδότηση επιχειρήσεων με την εκπόνηση μελετών και την εφαρμογή εθνικού σχεδίου εξειδίκευσης των θεσμικών και διοικητικών παρεμβάσεων για την διευκόλυνση των επενδυτών στην επικοινωνία και συναλλαγή τους με το Ελληνικό Δημόσιο. Η δράση έως τις 30.06.2003 παρουσιάζει μηδενική ενεργοποίηση.

⁹ Η δράση αναφέρεται στην ανάπτυξη εξειδικευμένων εφαρμογών τηλε-πληροφορικής για την παροχή υπηρεσιών αδειοδότησης με ηλεκτρονικό τρόπο, προσφέροντας στον επενδυτή την δυνατότητα απομακρυσμένης κατάθεσης δικαιολογητικών – αιτήσεων – μελετών αλλά και ενημέρωσης – πληροφόρησης. Συνοδεύεται από την προμήθεια – εγκατάσταση με κατάλληλο πληροφοριακό σύστημα ροής πληροφοριών (workflow system) για την παρακολούθηση του σταδίου στο οποίο βρίσκεται ανά πάσα στιγμή η υποβληθείσα αίτηση, που θα επιτρέπει την άμεση και με κάθε διαφάνεια εξαγωγή στατιστικών δεδομένων, όσον αφορά διάρκειες, καθυστερήσεις κλπ. Το πληροφοριακό σύστημα θα αξιοποιήσει υφιστάμενες δικτυακές υποδομές του Δημοσίου Τομέα (πχ. ΣΥΖΕΥΞΙΣ), ενώ θα επιτρέπει και την ηλεκτρονική υποβολή αιτήσεων, όταν το θεσμικό πλαίσιο το επιτρέψει στα ΚΥΕ. Έως τις αρχές Οκτωβρίου 2003 δεν εντοπίζεται ενταγμένο Έργο στην δράση αυτή.

Παράρτημα 1

ΠΙΝΑΚΑΣ ΚΑΤΑΤΑΞΗΣ ΤΩΝ ΚΥΕ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Α/Α	Κατηγορία Α'
1.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
2.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
3.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
4.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΔΥΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ
5.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΧΑΪΑΣ
6.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΒΟΙΩΤΙΑΣ
7.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΙΛΚΙΣ
8.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
9.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΛΑΡΙΣΑΣ
10.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
11.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΥΒΟΙΑΣ
12.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
13.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
14.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΑΒΑΛΑΣ
15.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΡΟΔΟΠΗΣ
16.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
17.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
	Κατηγορία Β'
18.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΝΑΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ
19.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΔΡΑΜΑΣ
20.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΒΡΟΥ
21.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΟΖΑΝΗΣ
22.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΛΕΣΒΟΥ
23.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
24.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΞΑΝΘΗΣ
25.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΛΛΑΣ
26.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΙΕΡΙΑΣ
27.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΛΕΙΑΣ
28.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
29.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
30.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
31.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
32.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΣΑΜΟΥ
33.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΣΕΡΡΩΝ
34.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
35.	ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

36.	NOMARXIA XANION
37.	NOMARXIA XIOY
	Κατηγορία Γ'
38.	NOMARXIA ARGOLIDAS
39.	NOMARXIA ARKADIAS
40.	NOMARXIA ARTAS
41.	NOMARXIA GREBENON
42.	NOMARXIA LAKONIAS
43.	NOMARXIA LASITHIOY
44.	NOMARXIA LEUKADAS
45.	NOMARXIA EYRYTANIAS
46.	NOMARXIA ZAKYNTHOY
47.	NOMARXIA THESPROTIAS
48.	NOMARXIA KERKYRAS
49.	NOMARXIA KEFALLHNIAS
50.	NOMARXIA PREVEZAS
51.	NOMARXIA PEΘYMNHS
52.	NOMARXIA FLORINAS
53.	NOMARXIA FOKIDAS
54.	NOMARXIA XALKIDIKHS

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Τ. ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ - ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ
Δ. ΔΕΝΙΟΖΟΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. ΑΘΗΝΑ
Γ. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ - 1993
Α. ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ -
Σ. ΤΡΑΥΛΟΣ
2. ΝΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ ΤΟ ΝΕΟ ΤΟΠΙΟ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ.
ΑΘΗΝΑ 1999
3. ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΙΤΕΛΗΣ - ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΝΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ.
ΑΘΗΝΑ 1998
4. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ. ΑΘΗΝΑ
1994
5. ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ
ΕΡΕΥΝΩΝ (ΕΚΚΕ) ΝΟΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ. Δεκέμβριος
Χ. ΚΑΣΙΜΗΣ - 1998
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ -
Γ. ΣΟΥΣΟΥΝΗΣ -
Σ. ΣΤΡΑΒΟΡΑΒΔΗΣ
6. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
(Ε.Π.ΑΝ.) 2000 - 2006
7. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ - ΕΚΘΕΣΗ ΕΝΔΙΑΜΕΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ Ε.Π. «
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ » 2000 -
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ 2006 . ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ/ΑΘΗΝΑ,
31.10.2003 - Β' ΕΚΔΟΣΗ
8. Δ. ΠΑΛΛΗΣ - ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ:
Α. ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΤΗΣ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ
ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΗΝ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΔΟΜΩΝ -
ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
9. ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΜΗΤΡΩΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ,
ΕΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΘΗΝΑ 2001

-
10. ΕΓΓΡΑΦΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΥΕ Ν.
ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
-
11. INTERNET
WWW.YPAN.GR
WWW.ANTAGONISTIKOTITA.GR